

Stockholms Universitet
Centrum för genusstudier
Examensarbete på kandidatnivå

THE BEAUTIFUL BOY, THE *DESTROYER*

Sexradikalers förhandlingar om tidskriften *Destroyer* – en intervjustudie om anständiga bögar, fula gubbar och sexualiserade barn.

Författare: Reb Kerstinsdotter
Handledare: Fanny Ambjörnsson
Seminariebehandlad: januari 2008

ABSTRACT

Through the collection and analysis of negotiations surrounding the gay magazine *Destroyer*, the intention of this paper is to identify norms of sexuality within a contemporary sex-radical discourse. These negotiations are collected from interviews with individuals whom, at the time of the interview, consider themselves or their politics sex-radical. In order to allow for a more general understanding of the context in which these negotiations have come about, material about Swedish law is also included in this text, together with the interview material, and serves as a base for analysis through the application of Gayle Rubin's theory on the hierarchical value system of sexuality.

Following, are the main themes throughout the paper: *The meaning of the context; Sexualized children; The possibility to (not) participate: differences of power; The decision whether or not to sell the publication and The position of the pedophile and crossgenerational love/sexuality within the LGBTQ community.*

Key words: *sex radicalism, pornography, boy-love, kiddy porn, pedophilia, Destroyer, Gayle Rubin.*

SAMMANFATTNING

Genom att granska förhandlingar om tidskriften *Destroyer*, syftar denna uppsats till att ringa in normer kring sexualitet bland sexradikaler. Dessa förhandlingar har inhämtats genom intervjuer med personer vilka kallar sig sexradikala eller säger sig föra en sexradikal politik. För att ge en vidare inblick i den kontext inom vilken förhandlingarna utförts, har svenska lagtexter inkluderats i materialet. Tillsammans utgör detta material en bas för analys där Gayle Rubins teori om sexuell värdehierarki applicerats. Studiens resultat visar att dessa förhandlingar främst rör sig inom fem huvudteman: *Kontextens betydelse; De sexualiserade barnen; Möjligheten att (inte) delta: om maktskillnader, Att sälja tidningen eller inte samt Pedofilens och den generationsöverskridande sexualitetens plats inom HBTQ.*

Nyckelord: *sexradikalism, pornografi, boy-love, barnpornografi, pedofili, Destroyer, Gayle Rubin.*

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1	INLEDNING	5
1.1	<i>Bakgrund</i>	5
1.2	<i>Syfte och frågeställning</i>	6
2	TEORI OCH CENTRALA BEGREPP	6
2.1	<i>Queer</i>	6
2.2	<i>Sexradikalism</i>	7
2.3	<i>Sexuell värdehierarki</i>	8
2.4	<i>Förhandling/ar som diskursiva utsagor</i>	9
2.5	<i>Pornografi</i>	10
2.6	<i>Barn</i>	11
2.7	<i>Pedofil/i</i>	12
3	TIDIGARE FORSKNING	12
4	METOD	14
4.1	<i>Kvalitativ intervju</i>	14
4.2	<i>Metoddiskussion</i>	16
4.2.1	<i>Etiska spörsmål</i>	17
4.2.2	<i>Forskarens position</i>	18
4.2.3	<i>Urval och avgränsningar</i>	19
5	MATERIAL	20
5.1	<i>Sexradikalerna</i>	20
5.2	<i>Destroyer – Journal of Apollonian Beauty and Dionysian Homosexuality</i>	21
5.3	<i>Den juridiska diskursen</i>	22
6	ANALYS	24
6.1	<i>Presentation av informanternas utsagor</i>	25
6.1.1	<i>Sexradikalism enligt informanterna</i>	25
6.1.2	<i>Porr enligt informanterna</i>	26
6.1.3	<i>Förförståelser om tidningen</i>	27

6.2	<i>Teman</i>	27
6.2.1	<i>Kontextens betydelse</i>	27
6.2.2	<i>De sexualiserade barnen</i>	30
6.2.3	<i>Möjligheten att (inte) delta: om maktskillnader</i>	33
6.2.4	<i>Att sälja tidningen eller inte</i>	35
6.2.5	<i>Pedofilens och den generationsöverskridande sexualitetens plats inom HBTQ</i>	37
7	SLUTDISKUSSION	40
7.1	<i>Framtida forskning</i>	45
8	KÄLL- OCH LITTERATURFÖRTECKNING	47
8.1	<i>Primärmaterial</i>	47
8.2	<i>Litteratur</i>	47
8.3	<i>Artiklar</i>	49
8.4	<i>Internet</i>	50
8.5	<i>Muntliga källor</i>	50
8.6	<i>Övriga källor</i>	50
9	BILAGA 1: INTERVJUGUIDE, SEXRADIKALA FÖRHANDLINGAR.	51
10	BILAGA 2: FRÅGELISTA	52
11	BILAGA 3: FRAMSIDOR	55
12	BILAGA 4: BILDER UR <i>DESTROYER</i>	58

1 INLEDNING

1.1 Bakgrund

Stockholm Pride är Nordens största HBTQ-festival.¹ Sedan 1998 arrangeras den årligen och 2007 uppskattades besökarantalet ligga runt 15 000 personer.² Denna siffra borgar för att festivalen är en stor och välkänd arena för HBTQ-personer att såväl festa som föra politik på. Festivalens primära arena för seminarie- och debattprogram kallas Pride House. 2006 befann sig detta på Mariaskolan på Södermalm. På skolgården hade en butik uppförts – Pride House Store – och dagen innan festivalen öppnades fattades där beslutet att inte sälja tidskriften *Destroyer*.³

Tidningen beskrevs av dess upphovsman som ett bögfanzine och hade tidigare anklagats för att innehålla barnpornografiskt material samt ”sexualisera barn”, i såväl P3 Homo som *Aftonbladet*.⁴ På grund av detta valde festivalens ledning att ta särskild ställning till publikationen, något som inte gjordes med övriga varor. Efter överläggningar mellan de som skulle arbeta i butiken, festivalens styrelse samt chefen för Pride House avslogs tidningen.⁵ Detta beslut var, enligt Ulrika Westerlund - dåvarande ordförande för festivalen, ett pragmatiskt beslut där festivalledningen valde att lyssna till dem som arbetade i butiken, då de inte ville sälja tidningen. Därefter försökte Westerlund organisera en debatt om publikationen. En sådan blev inte av, på grund av bristande intresse från presumtiva medverkande. Andra debatter har dock arrangerats på temat. Ett urval av dessa är ett avsnitt av programmet *Böglobbyn*⁶; panelsamtalet ”Moralen som social konstruktion” under Stockholm Pride 2007⁷ samt på diverse bloggar och tidningar.⁸

Jag blev delaktig i diskussionen om *Destroyer* redan på Mariaskolans skolgård. Sedan dess har jag funnit samtalet såväl intresseväckande som frustrerande. Upprepade gånger har jag gått besviken från samtal på grund av meningar som: ”Det här är väldigt intressant, det borde man verkligen diskutera... [någon annan gång]”, eller ”Det finns ingen anledning att diskutera det här”. Som sexradikal och ytterst kritisk till sexmoralism fann jag det intressant hur tidningens upphovsman Karl Andersson hävdade att tidningen var laglig, men att den detta till trots inte såldes under Stockholm Pride. Men än mer intressant tyckte jag det var, att det inte kunde anordnas någon debatt om tidskriften, eftersom alla tillfrågade tackat nej. För mig är diskussionen om *Destroyer* relevant då den tangerar många frågor som ofta inte tas upp inom etablerade HBTQ-forum; ålder, HBTQ-världens självbild och pedofilers plats eller ickeplats inom sexualpolitiken, för att nämna några.

1.2 Syfte och frågeställning

Genom att låta sexradikala personer förhandla utifrån tidskriften *Destroyer* syftar denna uppsats till att ringa in normer kring sexualitet inom sexradikala grupper.⁹ Förhandlingarna kontextualiseras genom redogörelser för officiell nationell diskurs¹⁰ och analyseras med hjälp av Gayle Rubins (1984) teori om sexuell värdehierarki.

De övergripande empiriska frågeställningar jag utgått från, är:

- Hur ställer sig informanterna till publikationen *Destroyer* och bemötandet av den?
- Tycker informanterna att tidningen ska säljas i HBTQ-inriktade butiker? Varför/varför inte och för vems skull?

Den huvudsakliga analytiska fråga jag sedan ställt till mitt material är:

- Vilka sexualitetsnormer ställer sig informanterna bakom och vilka kritiserar de, genom sina resonemang?

2 TEORI OCH CENTRALA BEGREPP

2.1 Queer

Queer är ett begrepp som används för analyser, praktiker och sexualiteter som på olika sätt utmanar heteronormativitet. Det är bland annat ett teoretiskt perspektiv som, istället för att fokusera på den avvikande, kritiserar normen genom att dekonstruera den och de funktioner som upprätthåller den. Heteronormativitet förstås som exkluderande och normerande föreställningar och påbud rörande kön och sexualitet. Enligt dessa består mänskligheten av två binärt uppställda köns kategorier – män och kvinnor. Dessa kategorier antas ligga till grund för feminina respektive maskulina könsuttryck samt attrahera och attraheras av varandra (Rosenberg 2002:100f).

Queerbegreppet lanserades i sin nuvarande tappning i USA under 1990-talet.¹¹ Jens Rydström (2004) skriver att det mynnade ur en ”reaktion på myndigheternas oförmåga att hantera aidsepidemin och på den traditionella gayrörelsens konformism” (Rydström 2004:50). Queeraktivisterna kritiserade den tidigare homopolitikens strävan efter assimilation, samhällelig acceptans och identitetspolitiska rörelser. Nu slogs man inte för ”rätten till ett privatliv utan friheten att vara offentlig” (Rosenberg 2002:37). Den queera rörelsen lade istället fokus på utåtriktad verksamhet och konfronterande metoder. Det är inte ovanligt att queer används som synonym till HBTQ, men dess ursprungliga mening var istället att lösa upp identitetskategorier och inte själv utgöra en (ibid:11).¹²

2.2 Sexradikalism

I inledningen till *QueerSverige* skriver Don Kulick (2005b) att *queer* blivit ovanligt väl bemött inom svensk politik (Kulick 2005b:19ff). Detta skulle kunna vara positivt, men Kulick ser snarare hur begreppets ursprungliga udd och kritiska ansats urvattnats å det grövsta. Han¹³ skriver att ”det som en gång började som en samling radikala perspektiv på sexualitet skulle komma att populariseras i en variant tömd på just radikala perspektiv på sexualitet” (ibid). Texten avrundas med att han skriver att hans egen övertygelse är att

[Q]ueerteori, för att vara värdig namnet, måste vara obekvämt. Den måste förhålla sig kritiskt till att den vinner acceptans både inom och utom akademien, den måste syna gränssnittet mellan det feministiska och det queera, den måste belysa sina egna luckor [...] och den måste kritiskt granska även de identiteter (t.ex. ”queer”), de fenomen (t.ex. ”homosexuella familjer”) och politiska processer (t.ex. ”jämsliddhet”) som bygger på en bred, till synes oproblematiserad och positiv, konsensus (Kulick 2005b:20).

Kritiken är hård, men bär med sig en tydlig vision; den queera rörelsen får aldrig sluta vara konfrontativ. Utifrån detta skulle jag vilja påstå att *sexradikalism* är det som queer idag inte är: en radikalt normkritisk politik med inriktning på sexualpolitiska frågor.

Sexradikalism som begrepp och feministisk inriktning har sin historiska upprinnelse i de så kallade ”feminist sex wars” som rasade i USA under 1980-talet. Detta kan i en förenklad version beskrivas som en kraftig polemik mellan feminister som var starkt emot porr (radikalfeminister), kontra feminister som ville problematisera denna hållning (feministiska sexradikaler). Ursprungsläget kan sägas vara Barnardkonferensen 1982, där kritiker av den radikalfeministiska falangens statiska, borgerliga och heterocentriska syn på porr samlades till konferens (Ambjörnsson 2006:104ff).¹⁴ Innehållet vid denna konferens har sedan publicerats i samlingen *Pleasure and Danger* (Vance (red.) 1984), vari bland annat Gayle Rubins teori om sexuella värdehierarkier finns inkluderad. Denna teori presenteras i nästkommande stycke.

Pia Laskar (2003) ger i *Queer och paradoxen* en genomgång rörande queer, sexradikalism och sexliberalism. I sin text framlägger hon en rad olika poänger. Det som är ytterst relevant för denna text är frågan om sexradikalismens förhållningssätt till sexliberalism. Det senare sägs i texten vara ett ”samlingsnamn för krafter som verkar för maximerad sexuell njutning i det sexuella rummet” (Laskar 2003:50) och framförs av personer som ”menar att alla jordens människor borde ha rätt och möjlighet att utöva sex på samma sätt som män i traditionen gjort” (ibid). Denna politiska strategi och argumentation, säger Laskar, vetter mot en ”klassisk liberal utilitarism” eller ”sexuell nyliberalism”. Utgångspunkten i den är att alla ”vet vad de vill ha, kan formulera det och ta för sig” (ibid:51). Detta kritiserar utifrån ett sexradikalt perspektiv, vilket istället utgår från att individer är hierarkiskt uppdelade och har olika tillgångar och möjligheter i

livet. Dessa uppdelningar ”försvårar fria val [...] och konsensusbaserade överenskommelser” (ibid:52).

Även Fanny Ambjörnsson diskuterar ämnet om sexradikaler och makt. I ett intervjuцитat med Henrik Hirsland, en av initiativtagarna till festivalen SHAME¹⁵, säger denne:

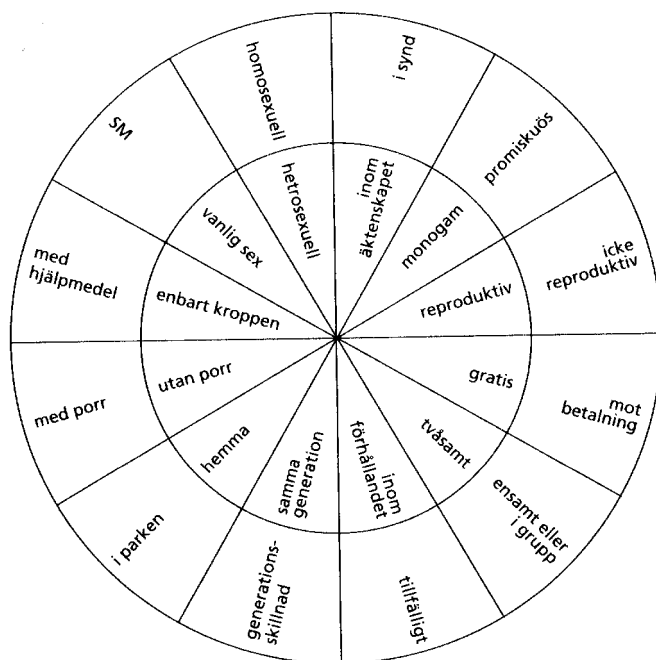
Är man intresserad av gränser, individuell frihet och makt blir man lätt beskylld för att vara nyliberal och låta allt gå. Men för mig inkluderar queer en tydlig maktanalys, både vad gäller kön och sexualitet. Annars blir det bara ultraliberalism, och det är jag inte intresserad av (Ambjörnsson 2006:192).

En av poängerna i citatet liksom Ambjörnssons och Laskars texter är att sexradikalismen har en analys som inkorporerar maktskillnader. Detta ställs mot den nyliberalism som många sexradikaler uppger att de blivit beskyllda för att framföra. Denna nyliberalism kan snarare sägas tillhöra *sexliberalismen*.

Detta är den definition av sexradikalism jag utgått från i mitt skrivande. Hur informanterna förhåller sig till begreppet presenteras under 6.1.1.

2.3 Sexuell värdehierarki

1984 författar Gayle Rubin en artikel om värderandet av sexuella praktiker, en så kallad sexuell värdehierarki. Texten heter ”Thinking Sex”. I teorin införs en illustrerande cirkel, genom vilken Rubin indelar sexualitet (preferenser och aktiviteter) i en yttre och en inre krets, beroende på samhällets värderande av desamma.¹⁶

I den inre kretsen av cirkeln (the charmed circle) befinner sig ”normala” och ”goda” företeelser, såsom monogam sexualitet som rör sig inom ramarna för ett (helst) heterosexuellt parförhållande.

Detta parförhållande ska ingås av två personer av någorlunda jämn ålder. Sexet ska ske *inom* relationen (och hemmet) och utan betalning. Helst ska det även ske utan några icke-kroppsliga attribut (såsom sexleksaker eller porr). Genom institutionella fri- och rättigheter premieras de typer av relationer och sexualiteter som befinner sig här, inom den inre kretsen. Dessa ges högre legitimitet och förankring i samhället, i förhållande till de relationer/sexualiteter som rör sig inom den yttre kretsen (the outer limits). Där befinner sig sexualitet som på olika sätt undergrävs av juridiska och andra samhälleliga instanser. Denna typ av sexualitet är den som avviker från ovanstående praktiker; sex mot betalning, sex som inkluderar flera än två personer, sex mellan personer av samma kön, samt sex som inkluderar icke-kroppsliga redskap. Den allra lägst värderade sexuella praktiken eller identiteten är den som rör sig över generationerna, skriver Rubin (Rubin 1992[1984]:12). Strax ovan denna bespottade kategori skriver hon in transsexuella, transvestiter, fetischister, sadomasochister och sexarbetare.

Det är av yttersta vikt att minnas att Rubin skriver från ett nordamerikanskt 1980-tal och att dagens svenska situation på många sätt är radikalt olik den. Vare sig onani, samkönat sex eller BDSM¹⁷ är idag illegalt i Sverige, om än inte till fullo accepterat.¹⁸ Homosexualitet har inte varit olagligt sedan 1944 och inte heller sjukdomsförklarat sedan 1979. Sedan 1995 har samkönade par haft möjlighet att ingå registrerat partnerskap och till 2008 verkar det som att äktenskapet kommer att föräras en könsneutral status. Men de flesta BDSM-praktiker klassificeras fortfarande som sexuella avvikelser – parafilier¹⁹ - och är sjukdomsförklarade enligt den inom svensk psykiatri använda diagnosmanualen DSM-IV.²⁰ Inte heller erbjuds laga skydd för kärleksrelationer som ingås av fler än två personer. Dessa kan inte heller gemensamt vara juridiska vårdnadshavare av ett barn.²¹ Det är vidare olagligt att inleda vissa sexuella relationer, till exempel mellan helsyskon.²² Men inte bara medicinska och juridiska imperativ som de facto sjukdomsförklarar eller illegaliserar företeelser, är normaliserande. Osynliggörande, patologiserande och diskriminerande diskurser kan verka på såväl institutionell nivå som genom mediala representationer eller på ett vardagligt plan.

2.4 Förhandling/ar som diskursiva utsagor

Förhandlingar förstås som personliga såväl som officiella förhållningssätt, överväganden och ställningstaganden. Dessa ska inte antas vara entydiga utan förutsätts snarare innehålla delar av både för och emot, även inom ramen för en och samma intervjusituation.

Begreppet ställs med fördel nära till *diskurs*. Jag definierar detta enligt Ernesto Laclaus och Chantal Mouffes teori om begreppet, så som den framförs i Marianne Winther-Jørgensen och

Louise Phillips (2000) *Diskursanalys som teori och metod*. Diskurs definieras enligt dessa som ”ett bestämt sätt att tala om och förstå världen (eller ett utsnitt av världen)” (Winther-Jørgensen & Phillips 2000:7 kurs i orig.). Diskursen struktureras kring en *nodalpunkt*, vilket är ett ”privilegerat tecken”. Detta tecken är ursprungligen tomt och fixeras genom *ekvivalenskedjor*, där det ställs mot vad det *inte är* – dess motbild. Denna form av skapande av positioner är påtagligt vad gäller sexualitet (ibid:12ff). Den heterosexuelle skapas genom upprättandet av den homosexuelle och ”den normale” skapas genom att ställas mot grupper som till exempel pedofiler eller sadomasochister.

Förhandlingar är ett exempel på en konkretiserad diskurs, som både tar sig uttryck i språkligt och materialiserat tal. Genom att diskutera *Destroyer* (med till exempel mig) utgör informanternas utsagor en språklig handling. Om de istället köper tidningen, slänger tidningen eller på annat sätt utför (eller aktivt låter bli att utföra) en fysisk handling, så ger de uttryck för en materialiserad handling. Denna handling ingår i en diskurs som inte ska ses som en faktakommunicerande *kanal*, utan snarare som en ”maskin’ som konstituerar den sociala världen” (ibid:16). Den diskursivt, eller *performativt* skapande handlingen konstituerar samtidigt vissa positioner.²³ Informanternas utsagor ska alltså inte ses som enbart *en del av* de diskurser de representerar, utan också som skapande av dessa diskurser. Genom utsagorna förändras normer för – i det här fallet – sexualitet. En diskurs (eller handling) står heller aldrig ensam, utan förhåller sig till flera samtidigt verkande diskurser. Dessa förändras över tid, och man talar om att vissa är hegemoniska²⁴ under en specifik tid och plats.

2.5 Pornografi

Vad pornografi egentligen är, råder inte någon entydig bild om. Lagen reglerar till exempel barnpornografi genom att förbjuda att barn porträtteras i ”pornografisk bild”, men utan att egentligen definiera detta (se vidare under 5.3). Ofta söker man sig i definitionen tillbaka till ordets etymologiska betydelse, men jag menar att denna (sammansättningen av grekiskans *porné* – sköka – och *graphèin* – skriva) endast är relevant såsom kurios. Istället bör fokus ligga på den samtida synen på porr.²⁵

Uppsatsen utgår från en definition av porr såsom *avbildningar i syfte att upphetsa*. Detta kan ses som en kombination mellan olika definitioner som jag tagit del av. I sin uppsats ”Feminism och pornografi” använder sig Frida Darj av definitionen ”sexuellt explicit material i syfte att upphetsa” (Darj 2006:2), medan Petra Östergren använder sig definitionen ”handel med

handlingar som har sexuella innebörder för de inblandade” (Östergren 2006:46). Min definition av begreppet ligger någonstans mellan dessa.

Jag finner det till att börja med nödvändigt att avbildningen har tillkommit *i syfte* att upphetsa *någon*. Denna någon kan antingen vara den medverkande eller den betraktande. Att det finns en tolkning av publikationen som porr, räcker alltså inte enligt min definition. Detta då en definition av porr som inbegriper allting som ges sexuell innebörd av betraktaren kvalificerar väldigt mycket som porr; såväl underklädesannonser som ungdomstidningar, och varför inte hästböcker? Bilden behöver dock inte vara ”sexuellt explicit”, såsom i Darjs definition, eller ha producerats i kommersiellt syfte (”handel”). Vad som är sexuellt explicit är en svårtolkad fråga, då *sexuell* är ett subjektivt begrepp som skiljer sig mellan tid, rum och individer. Medan fat porn²⁶ kanske är fokuserad på mat/ande och fetlagda kroppar, är traditionell ”mainstreamporr” mer fokuserad på penetration och genitalier. Båda formerna syftar ändock till samma sak: sexuell upphetsning. Således kommer heller inte definitionen av sexualitet eller sexuellt explicit material någonsin kunna vara baserad på ett konsensusbeslut. Snarare rör denna definition sig, vad gäller pornografi, någonstans mellan majoritetssamhällets, de medverkande, de producerande och betraktarnas ögon. På grund av denna sexuella mångfald finner jag det viktigt att definitionen av porr eller sexuella handlingar är så vid som möjligt.

Åsiktsutbytet kring porr är likaledes omdebatterat, och liknas ofta vid ett ”krig” mellan två radikalt oliktankande sidor.²⁷ Jag lägger stor vikt vid att den använda definitionen av porr inte är värderande. Detta för att den bör tillåta förhandlingar som varken utgår från ett förutfattat för eller emot. Hade jag utgått från definitioner i stil med ”Porr är teorin, våldtäkt är praktiken” eller ”Porr är frihet”, hade detta uppenbarligen legat i vägen för en förutsättningslös diskussion. För att förstå informanternas personliga förhållningssätt och förförståelser i frågan, har jag bitt informanterna att själva definiera begreppet. Detta presenteras under 6.1.2.

2.6 Barn

I denna uppsats definierar jag barn såsom den genom Barnkonventionen konstituerade gruppen av ”alla människor som är under 18 år” (Melin 2004:7). Detta är en mycket stor grupp människor och min mening är att begreppet därför är problematiskt, då det riskerar att på ett generaliserande sätt slå ihop en stor grupp sinsemellan mycket olika individer. Dessa har helt olika förutsättningar genom både levnadssituationer och andra lagar. Barn som är över 15 år är enligt svensk lag såväl straffmyndiga som gamla nog för att fatta beslut om sexuell umgänge. 18 år är den ålder som gäller i svenska lagar rörande bland annat sexuell posering.²⁸ På grund av att min uppsats till stor del handlar om var gränsen går för vad lagen kallar barnpornografi kommer jag, trots begreppets

tillkortakommanden, att använda mig av det och då mena *personer under 18 år*. Jag gör ingen generell skillnad på barn och ungdomar, även om jag ser och presenterar eventuella åldersskillnader i min text. Vidare menar jag att *barn*, liksom begrepp som svarthet/vithet eller män/kvinnor, är ett begrepp som är bundet till sin specifika kontext och konstruera(n)de genom den, men kommer inte att använda mig av citationstecken runt det.

2.7 *Pedofil/i*

En pedofil är någon som primärt känner sexuell dragning till pre-pubertala personer (BRÅ 1998:4).²⁹ Begreppet inbegriper inte något nödvändigt handlande, utan syftar i sin egentliga betydelse enbart till attraktionen/begäret. *Pedofili* är därmed den sexuella attraktion som pedofilen har och antingen uttrycker, eller inte.

Då en vuxen person omsätter denna sexuella attraktion i handling, betraktas det alltid som brott enligt svensk lag – förutsatt att den yngre parten är under 15 år. Detta oavsett barnets eventuella vilja. Man kan således tala om en absolut åldersgräns, där samtycke inte fråntar den vuxna ansvar. Denna typ av sexuella relationer går därför alltid under beteckningen *sexuella övergrepp mot barn*. Juridiskt sett regleras sådana i Brottsbalken, primärt kapitel 6, 4 §.³⁰

Pedofili bör särskiljas från attraktion som riktar sig från äldre till unga, men väl köns mogna individer, till exempel boy-love³¹ eller hebefili. Pedofili bör även särskiljas från *generationsöverskridande relationer*, som inte nödvändigtvis riktas mot/från någon avsevärt ung person, utan enbart betecknar relationer mellan personer med tämligen stor åldersskillnad.

Att *vara* pedofil är inte olagligt, men väl stigmatiserat. Anna Bäsén och Niklas Långström betraktar positionen som den kanske mest avskydda sexuella positionen, alla kategorier (Bäsén & Långström 2007:197). Detta kan tänkas handla om sammankopplingen attraktion-handling, något som kommer att behandlas närmare under uppsatsens analysdel. Även om denna sammanblandning säger någonting om sin samtid, menar jag att den är problematisk och någonting jag vill undvika. Därför poängterar jag härmed att *pedofil/i*, i mitt användande av begreppen, enbart betecknar sig själv. Det vill säga attraktionen/begäret. Då jag refererar till *generationsöverskridande relationer*, menar jag ömsom relationer mellan vuxna och barn, ömsom andra relationer som på liknande vis ingås av personer med stora åldersskillnader dem emellan.

3 TIDIGARE FORSKNING

Denna uppsats rör sig inom ett flertal ämnesområden. Till att börja med utgår den från sexradikal och queerteoretisk forskning om sexualitet, barndom och pornografi.

Den huvudteori som jag bygger min analys på – Gayle Rubins sexuella värdehierarki – ingår i

Pleasure and Danger (Vance (red.) 1992[1984]). I denna antologi finns flertalet teoretiker att tillgå, vilka alla utgår från Barnardkonferensen 1982. Rubin är en välciterad källa inom sexradikal och queerteoretisk forskning. I en anglo-europeisk kontext bör följande särskilt nämnas: *Fear of a queer planet* (Warner 1993) – som (med Don Kulicks ord) ”utgjorde en av de allra första kartläggningarna om vad queerteori kunde åstadkomma” (Kulick 2005b:18), samt *Curiouser – on The Queerness of Children* (Bruhm & Hurley 2004), en antologi som behandlar såväl könsöverskridanden hos unga vuxna som barns sexualitet.

För en applicering av queer på svensk kontext har jag sökt mig till Tiina Rosenbergs (2002) *Queerfeministisk Agenda*, Don Kulicks (red.) (2005) *QueerSverige*, samt Fanny Ambjörnssons (2006) *Vad är queer?* Dessa är alla relativt lättillgängliga och överskådliga publikationer inom ämnet. Både Rosenbergs och Ambjörnssons texter beskriver queerbegreppets utveckling, men medan Rosenberg sedan applicerar begreppet på ett urval av kulturella strömningar, fokuserar Ambjörnssons främst på intervjuer och samtal om hur queerbegreppet och queeraktivism sett och ser ut i Sverige. *QueerSverige* är en antologi som visar hur queerforskningsfältet ser ut i Sverige. Från den har jag främst använt mig av Kulicks egen ”400 000 perversa svenskar”, som problematiserar synen på sexköp som identitetsbaserad handling, i analogi med en tidigare bild av den homosexuelle/s handlingar.

Vad gäller sexualitetsforskning och i synnerhet uttalat normkritisk sådan, är det viktigt att nämna den forskning som problematiserar synen på den homosexuelle mannen i tiden under och efter den ”aids-epidemi” som bröt ut under 1980-talet. Exempel på sådan litteratur som drar paralleller till hur denna epidemi lämnat vägen för en assimilationsinriktad HBTQ-rörelse³², är *Melancholia and moralism* av Douglas Crimp (2002), samt Patrik Moores (2004) *Beyond Shame – Reclaiming The Abandoned History Of Radical Gay Sexuality*. I en svensk kontext är Ingeborgs Svenssons (2007) avhandling *Liket i garderoben*, om ritualer och tystnader kring aidssjuka bögars begravningar, nämnvärd. Finn Hellmans (2001) C-uppsats i kriminologi om bastuklubbslagen och dess tillämpning är också en relevant studie inom samma område.

Sexradikala och queerteoretiska forskare lutar sig i mångt och mycket mot samma teorier om makt och sexualitet. Det finns dock – som vi ser ovan – en viss skillnad i fokusområden. På den mer sexradikala fronten har sexarbetare och pornografi varit vida omdebatterade ämnen. I denna genre märks på senare år Petra Östergrens (2006) *Porr, horor och feminister*, Lina Kurttilas (2004) *Sexkerig* (C-uppsats i genusvetenskap), samt Frida Darjs (2006) *Feminism och pornografi* (C-uppsats i genusvetenskap). Dessa har jag med stor nytta använt för en jämförelse mellan feministers och/eller sexradikalers syn på mindre problematisk porr, gentemot den här diskuterade barnpornografen.³³ Även skriften *Shocking Lies – Sanningar om lögnen och fördomar i porrdebatten*

(Bergbom (red.) 2000), som gavs ut som kommentar på Alexa Wolfs dokumentärfilm *Shocking Truth*, är intressant för sexradikal diskussion om synen på porr och sexarbetare.

Även om Patrick Califia inte innehar en akademisk position så har han en klar relevans inom sexradikalt tänkande. Därför menar jag att det är värdefullt att söka sig till texter såsom *Public Sex* (1994), som uteslutande presenterar sexradikala synsätt på olika frågor. Ett flertal texter rör specifikt barnporr och åldersgränser för samtycke till sexuella aktiviteter.³⁴

Denna uppsats tangerar även juridiskt förankrad forskning kring yttrandefrihet, tryckfrihet, barnpornografi och sexuella övergrepp mot barn. Viktig för denna uppsats har Stefan Melins utgåva *Barnkonventionen i svensk rätt – principer & regler i urval* varit. Den behandlar tillämpningen av Barnkonventionen med fokus på barnens bästa och rätt att komma till tals. Ickeakademiska utgåvor som också är relevanta inom ämnet är till exempel Christina Hagners (1995) *Rätten att kränka ett barn – om barnpornografi och yttrandefrihet* samt *Sexuell exploatering av barn i Sverige* (Stiftelsen Allmänna Barnhuset, Skriftserie 2005:2). Fler inom ämnet relevanta skrifter är ECPAT:s arbetsmaterial om barnsexhandel. De måste dock behandlas som opinionsbildande material och inte trycksaker som syftar till att kritiskt granska eller problematisera fenomen som barnsexhandel.³⁵ Tillsammans med bland annat statliga offentliga utredningar (SOU) som lanseras under 5.3 är de ändå ytterst relevanta för att förstå hur den samhälleliga diskursen om barnsexhandel ser och sett ut. Även den medievetenskapliga *Moral Panics and the Media* (Cricher 2003) ger en bild av bland annat just pedofili som ”monstruöst fenomen”.

Jag har utöver detta använt mig av vissa medicinska studier som berör sexualitet och sexuella avvikelser, bland annat pedofili. Anna Bäsén och Niklas Långström (2007) skriver i den populärvetenskapliga boken *Pervers? – om sex utöver det vanliga*, om bland annat pedofili och andra parafilier. Denna utgår främst från psykiatrisk begreppsapparat, men också intervjubaserat material. Brottsförebyggande Rådets skrift *Pedofili – barnpornografi och sexuella övergrepp mot barn* är en reviderad utgåva av SOU 1997:29 och innehåller relevant information om psykiatriska diagnosgrunder och dylikt.

4 METOD

4.1 Kvalitativ intervju

Till denna uppsats har jag intervjuat sex personer. Gemensamt för dessa är att de vid tidpunkten för intervjun kallade sig sexradikaler eller menade sig föra en sexradikal politik. Delvis har de tagit kontakt med mig via Internet som svar på en efterlysning av informanter³⁶, delvis har de hört

talas om min uppsats och visat intresse för att delta efter ett personligt möte. Jag har utfört huvuddelen av intervjuerna ansikte mot ansikte, främst på offentliga platser (kaféer), semi-offentliga (personens arbetsplats), och i ett fall i informantens hem. Under dessa sessioner har jag utgått från en iordningställd intervjuguide (se Bilaga 1) med ett antal teman. Samtalen har dock givits hög grad av flexibilitet och informanternas svar har till stor grad fått diktera vad intervjun kommit att handla om. De kan således sägas vara halvstrukturerade (Kvale 1997:117).

Informanterna har även fått ta del av tre nummer av tidskriften *Destroyer*, vilket innebär att det funnits vissa likheter med en medievetenskaplig receptionsanalys. En sådan analys fokuserar på hur ett material bemöts av en mottagare. Enligt Johanna Ravhed (2005) kräver detta även en ”ingående analys av texten för att förstå meningsskapande element [...] [och] också en analys av mottagarens tolkningar utifrån deras kulturella förförståelse” (Ravhed 2005:18). Jag har emellertid inte analyserat texten som sådan och mina informanter har inte haft tillräcklig tid att *läsa* eller till fullo tillgodogöra sig tidskriften. Därför kommer jag inte vidare att gå in på denna typ av metod.

Två intervjuer har utförts via e-post, då dessa informanter var bosatta i Skåne respektive London vid tiden för intervjun. De via e-post utförda intervjuerna har utgått från en frågelista (se Bilaga 2), vilken baserats på samma intervjuguide som de personliga intervjuerna. I stort sett har samma frågor ställts, men med den skillnaden att de informanter som intervjuats via Internet inte kunnat ta del av tidningen i tryckt format utan istället tagit del av den via dess hemsida.

Innan jag uppvisat mitt material har jag berättat om uppsatsens syfte och först talat om informanternas personliga egenskaper (ålder, könsuppfattning, med mera) och ingångar till några specifika fenomen (porr, till exempel). Jag har varit noga med att fråga om personernas eventuella förförståelser av publikationen. I de fall där sådana funnits och informanten till exempel tagit del av tidskriften sedan tidigare, har detta utvecklats genom några frågor. Efter detta har jag presenterat tidningen. Under tiden de tagit del av den, har jag låtit dem tala fritt.

Intervjun med Karl Andersson genomfördes via e-post, då han vid tiden för intervjun var bosatt i Berlin. Denna intervju kommer att behandlas både som en informationsintervju och som en intervju med en självdefinierad sexradikal. Detta på grund av att han menar sig föra en sexradikal politik och att han därmed utgör en del av den ”sexradikala rörelsen”.

Alla intervjuer förvaras i författarens ägo. I de fall intervjun utförts ansikte mot ansikte har den spelats in och transkriberats. Den transkriberade versionen har sedan uppvisats för informanterna som då erbjudits möjlighet att kommentera eventuella felaktigheter och missförstånd. I analysförfarandet har texterna tematiserats i fem återkommande teman. Dessa teman ligger till grund för uppsatsens analysdel.

4.2 Metoddiskussion

Steinar Kvale (1997) skriver i *Den kvalitativa forskningsintervjun* att den personliga intervjuens syfte är att forskaren ”söker förstå världen ur de intervjuades synvinkel” (Kvale 1997:9). Han ställer också frågan: ”Om man vill veta hur människor uppfattar sin värld och sitt liv, varför inte prata med dem?” (ibid). För mig är det, av denna anledning, självklart att basera min studie på kvalitativa intervjuer. Jag intresserar mig för förhandlingar som bara kan erbjudas tillträde till, genom att på något sätt samtala med de som innehar en viss position (sexradikaler). Jag har valt kvalitativa intervjuer, men samtalen kunde ha sett ut på andra sätt. Jag kunde exempelvis ha utfört en enkätstudie för att i högre grad erbjuda anonymitet och få en bredare geografisk spridning vad gäller informanter. Men den typ av resonemang jag intresserar mig för, är långt mer djuptgående än vad en enkätstudie skulle tillåta. En kvalitativ intervju erbjuder mig som forskare möjligheten att ställa uppföljande och sonderande frågor där informanten vidareutvecklar viktiga trådar eller oklara tankegångar. Inte heller detta tillåter en enkätstudie. Även de intervjuer som gjorts via e-post har erbjudit denna typ av återkopplingar. Jag har i många fall bett de informanter som intervjuats över Internet att förtydliga sig i olika frågor. Detta har även gjorts med de jag intervjuat ansikte mot ansikte. Jag har också, i slutet av alla intervjuer, poängterat att det varit möjligt att själva höra av sig med vidareutvecklingar eller om de tyckt sig missat någonting väsentligt.

Mailintervjuer har främst utförts på grund av att ett antal personer visade intresse av att delta i studien, men bodde utanför Stockholmsområdet. När detta skedde såg jag inga egentliga hinder. Det kan framhållas att intervjuformen har sina nackdelar, i synnerhet att det är svårt att få informanterna att tillägna sig tryckt material. Istället för att ta del av tidningen *Destroyer* som helhet har informanterna varit utelämnade till hemsidans presentation av tidskriften och mina beskrivningar av den. Men inte heller de informanter som jag intervjuat ansikte mot ansikte har haft i uppdrag att ingående läsa eller analysera tidningen. Detta kan ses som ett problem, eftersom mycket av tidningens innehåll utgörs av bilder eller artiklar. Att bara ta del av de snabbt överkomliga delarna ger samtalet inte den känsla av djuplodande analys som jag hoppats på. Min mening är dock att de förhandlingspositioner som informanterna intagit, oftast intas av personer som inte heller läst, om än sett tidningen (eller andra liknande tidningar). Att ta del av tidningen i någon grad har snarast gett informanterna konkreta exempel att diskutera, samt inblick i materialet och en bas till de kontroverser som jag sedan skisserat för dem.

Inte heller jag har ingående analyserat tidningens innehåll, varken text- eller bildmaterial. Att jag inte gjort detta, eller utfört någon receptionsanalys i metodens egentliga bemärkelse, har

berott på att jag inte betraktat tidningen som uppsatsens egentliga fokus. Det har inte varit reaktionerna på tidningen *i sig* som jag intresserat mig för. Snarare har vad dessa sagt om sin samtid och de normer kring sexualitet och bland annat ålder som de påvisat, varit det. *Destroyer* har alltså använts som exemplifierande ingång till en vidare diskurs.

Vidare är intervjun en del utav och medskapande av den diskurs som den syftar till att återge. Intervjusamtalet bör på alla sätt ses som en performativ situation. (Jmf. Nordqvist 2005:36). Denna intervjusituation präglas av olika maktförhållanden. Jag har som författare makten att diktera samtalets syfte, ställa de frågor jag finner relevanta och slutligen analysera dessa utsagor. Jag har – för att undvika att mina ingångar och åsikter i frågorna ska ta över samtalens form – ämnat ställa icke ledande frågor och hålla dem så öppna som möjligt.

4.2.1 *Etiska spörsmål*

Barnpornografi är ett i samtiden problematiskt område att beröra. Uppsatsen tangerar ämnet, oavsett om tidningen är ett rättsligt klassa som sådan. Framförallt genom att utgå från en publikation där lättklädda eller nakna unga pojkkroppar står i centrum. I bemötandet från många – även mycket nära vänner (sexradikaler och andra) – har jag stött på stark kritik av detta projekt. Kritiken har främst handlat om dess eventuella inverkan på diskursen om pedofili, vilken ofta legat nära till hands i våra samtal. Det är viktigt att minnas att det man skriver riskerar att föra med sig oväntade tolkningar och oförutsedda effekter. Genom att problematisera kön riskerar vi att återskapa könets inverkan på våra liv.³⁷ Genom att skriva om ”pedofiler” riskerar vi på samma sätt att återskapa en sådan position. Men det som återskapas kan vara såväl det problematiska moralpaniska bemötandet av vissa personer och publikationer, som att en likaledes problematisk pedofil-position normaliseras eller legitimiseras. Min inställning är dubbel. Huvudsakligen menar jag att den hastigt dragna parallell till pedofili, som *Destroyer* dras med, är mycket väl värd att diskutera.

Det måste poängteras att jag inte gjort några intervjuer med personer som själva varit barn under tiden för intervjun. Enligt Barnkonventionen ska barn höras i frågor som gäller dem (Melin 2004:11). Detta ska enligt konventionen förhålla sig i takt med stigande ålder (ju högre ålder, desto större hänsyn bör tas till vad barnet har att säga). Inte bara vore det intressant att höra olika barns resonemang i frågan. Jag menar att det även vore politiskt relevant, då min uppfattning är att det i första hand är de som berörs av olika frågor som bör uttala sig om dem. I det här fallet gäller det gruppen barn. I akademiska undersökningar är det dock i regel etiskt problematiskt att

intervjua barn då särskilda medgivanden krävs från föräldrar/målsmän. Detta är den huvudsakliga anledningen att studien inte har denna prägel.

Vetenskapsrådet har ställt upp ett antal forskningsetiska principer för humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning. Utöver det så kallade *forskningskravet* ("forskaren ska utföra viktig och kvalitativt god forskning") innehåller de *individsskyddskravet*. Det sistnämnda innebär att ingen deltagare eller informant får komma till skada, vilket förtydligas genom krav på information, samtycke, konfidentialitet och nyttjande (Gustafsson, Hermerén & Peterson 2005:82). Jag menar mig ha uppfyllt dessa krav, då jag informerat informanterna vad intervjun syftat till, vad uppsatsen generellt handlat om, samt givit dem löfte om anonymisering. Detta har skett genom att jag poängterat att det enbart är jag som har tillgång till de inspelade och utskrivna intervjuerna, samt låtit dem själva välja ett namn att bli beskrivna med i studien. Jag har även valt att i vissa fall ta bort och byta ut vissa uppgifter om informanterna för att i större utsträckning kunna garantera dem anonymitet. När jag använt mig av citat från intervjuerna har dessa transkriberats utan att inkludera uttryck, onödiga pauseringar och utfyllnadsord som inte varit betydelsebärande i informanternas resonemang. Även större grammatiska felaktigheter har korrigerats. Generella korrigeringar har gjorts med avseende att värna om informanternas trovärdighet och position. Min mening är att dylika språkliga felaktigheter inte bör ligga i vägen för viktiga och intressanta resonemang.

4.2.2 *Forskarens position*

Enligt poststrukturalistiska tankar om vetenskap är det viktigt att inta en reflexiv och kritisk blick i synen på sin egen position som forskare. Vetenskaplig kunskap ses som produktiv och det är därför viktigt att inse sin egen position som delaktig i och medskapande av den diskurs man säger sig återge (Winther-Jørgensen & Phillips 2000:111f). Som uppsatsförfattare är det även viktigt att inse hur den egna positionen spelar in på det producerade materialet, både i mötet med informanter och i för- och efterarbetet med detta empiriska material. Hur denna position ser ut och förhåller sig till informanterna och det ämne man skriver om, är viktigt att synliggöra. Det är dock viktigt att samtidigt inse risken att forskaren genom att hävda reflexivitet ger "ett falskt intryck av demokratisering och *döljer* maktrelationerna" (ibid:112, min kurs.).

Som ovan påpekats har jag inte intervjuat några barn inom ramarna för denna uppsats. Inte heller jag är barn, vilket gör att jag skriver utifrån ett ämne som inte konkret "drabbar mig". Jag uppfattar inte mig själv, personligen, sexualiserad eller exploaterad genom att se på bilder föreställande unga pojkar. Jag är vidare akademiskt skolad och kallar mig sexradikal, samt är

involverad i såväl HBTQ-samtalet i stort som Stockholm Pride och QUEERMAFFIAN specifikt. Detta har flera av informanterna varit medvetna om vid tillfället för vår intervju och det torde därför ha en möjlig inverkan på deras svar.

Att jag inte är eller förstås som biologisk man, samt att jag dessutom är ”ung” har förenklat skrivandet av uppsatsen. Den föreställning där uppsatsförfattaren skriver om något hen själv vill legitimera för att på så sätt tjäna på det i slutändan har inte legat som en underliggande skepsis i intervjusituationerna. Däremot har flertalet informanter efter intervjun varit angelägna att höra vad jag tycker i frågan. Då har jag oftast berättat hur min personliga hållning sett ut, men inte förrän efter intervjun.

4.2.3 Urval och avgränsningar

Jag har intervjuat personer som kallat sig sexradikaler eller sagt sig föra en sexradikal politik. Utöver detta kriterium har jag inte sökt informanter utifrån några särskilda kriterier, såsom till exempel plats, ålder eller kön.

Det bör poängteras att studien för fram en Sverige-baserad diskurs i frågan. Denna inriktning har jag valt dels för att jag är stationerad i Sverige, dels för att det är denna del av debatten jag haft tillgång till sedan tidigare. Även om alla informanter inte bor i Sverige, kommer från Sverige eller sällar sig till sexradikalism som de tycker att den presenteras i Sverige, så förhåller de sig till att jag befinner mig här och att tidningen *Destroyer* ges ut av en ”svensk” bög.³⁸ Vidare har alla intervjuer gjorts på svenska och det är svenska lagtexter som ligger till grund för analysen, även om det inte är de som reglerar tidningen. Dessa lagtexter representerar den officiella nationella diskursen. Även det faktum att jag i princip bara sökt informanter via det svenskregistrerade HBTQ-communityt *Quiser*³⁹ innebär att intervjuerna har sin bas i en svensk kontext, till vilken jag alltså även räknar nätbaserad kommunikation.

Relevant för denna svenska diskurs är även de artiklar och bloggar som skrivits om *Destroyer* och om närliggande ämnen. Jag har emellertid valt att inte gå in närmre på dem annat än när mina informanter refererar till dessa. Detta enbart för att det är en oöverskådligt stor mängd material.

Jag har haft en spridd grupp personer som informanter, men inte problematiserat deras utsagor utifrån dessa särskilda positioner. De har haft mycket varierande bakgrund, utbildning och könsuppfattning, men främst har de skilts åt vad gäller ålder. Ålders- och generationsskillnader (med mera) spelar självfallet – av olika anledningar – in på de uppfattningar en individ har gällande ett specifikt fenomen. Jag vill inte på något sätt mena att dessa skillnader är irrelevanta. Det är dock den primära beskrivning av personerna som *sexradikala* och eventuella skillnader i

denna som jag valt att fokusera på. Utöver detta har det varit de ämnen som informanterna själva lyft fram i läsningen av tidningen, som ligger till bas för de teman som presenteras under 6.2. Det innebär att jag inte gjort någon jämförelse mellan *Destroyer* och (bemötandet av) tidningar som riktar sig till unga tjejer, även om det vore intressant. Av samma anledning har jag inte heller inkluderat någon diskussion om kopplingen *Destroyer* kontra yttrande- och tryckfrihetsfrågor.

5 MATERIAL

Nedan presenteras mitt primärmaterial – intervjuerna med sexradikalerna, samt det material som utgör en fond som informanternas utsagor ställs mot: den svenska lagstiftningen samt en presentation av tidskriften.

5.1 Sexradikalerna

Francisco är 52 år. Han definierar sig som man och bi- eller omnisexuell.⁴⁰ Han kallar sig även queer för att poängtera att han förhåller sig till sexualitet, kärlek och relationer på ett icke-normativt sätt. Francisco bor idag i Stockholm men kommer ursprungligen från ett sydamerikanskt land. Han har en teknisk examen på eftergymnasial nivå. Politiskt kallar han sig anarkist, även om han inte tycker att det är någonting man *är*, utan en ideologi som man *försöker* leva efter.

Jesper är 30 år och bor i Skåne. Ursprungligen kommer han från Stockholm. Han definierar sig som man alternativt transsexuell FTM⁴¹, samt bisexuell. Jesper har läst flera år inom humaniora, juridik och samhällsvetenskap vid olika universitet. Tidigare har han varit aktiv inom olika sexualpolitiska organisationer samt arrangörsgrupper, men är det inte längre. Politiskt definierar han sig som liberal.

Karl Andersson⁴² är 33 år och identifierar sig som homosexuell man. Han bor sedan drygt ett år i Berlin och har innan dess varit bosatt i Prag, men kommer ursprungligen från Stockholm. Han har en fil. kand. vid språkkonsultlinjen och har sedan dess läst tjeckiska. För närvarande arbetar han inom grafisk design, på distans åt svenska tidningar. Han är även ansvarig och ensam utgivare av *Destroyer*. Politiskt beskriver han en personlig förändring från vänster till nuvarande liberal.

Keyv är 25 år och definierar sig som icke-heterosexuell intergender.⁴³ Hen kommer från en mindre ort i Mälardalstrakten, men bor idag i Stockholm. Politiskt ser hen sig som någonting mellan socialist och syndikalist, med den invändningen att hen inte är aktiv inom ett syndikat utan

studerar på eftergymnasial nivå. Tidigare har Kevy engagerat sig i aktionsgrupper med fokus på olika frågor – såväl miljöfrågor som queeraktivism. Idag är hen dock inte engagerad i någon liknande organisation.

Michelle är 27 år och bor vid tidpunkten för intervjun i Stockholm, varifrån hen också ursprungligen kommer. Hen identifierar sig som intergender och queerfeminist. För närvarande studerar hen på eftergymnasial nivå och har en fil. kand i humaniora, med inriktning på genusvetenskap. Hen engagerar sig utöver detta inom såväl stora HBTQ-sammanhang som mindre, löst sammanhållna aktivistgrupper vilka ”återsamlas vid behov och när inspiration finns”. Tidigare har Michelle kallat sig för anarkafeminist men kallar sig idag för en ”anarkist på villovägar” och poängterar att hen på många sätt är extremt liberal men bibehåller ett solidaritetstänkande.

Oskar är 21 år och bor i London, men kommer ursprungligen från en mindre ort i Mälardalstrakten. Hen har en gymnasieutbildning och arbetar som kock. Vid sidan av detta bygger hen upp ett nätverk för husockupanter i London. Hens sexualpolitiska engagemang ligger snarast på ett personligt plan och i hur hen lever sitt liv. Helst undviker Oskar att definiera sitt kön och tycker att frågan är relativt oväsentlig, men menar att det är betydelsebärande att hen har en fitta. Sexuellt definierar hen sig som pomosexuell⁴⁴ och politiskt som anarkist.

Vivian är 37 år och väljer att inte definiera sitt kön. Hen säger sig inte heller ha ett intresse eller behov av att definiera sin sexualitet men antar att andra skulle kalla henom bisexuell. I dag bor hen i Stockholm, där hen också är född och uppvuxen. Sedan tidigare har hen en fil. kand i genusvetenskap och arbetar till vardags inom olika sexualpolitiska organisationer. Sedan många år har hen varit aktiv arrangör av festivaler och andra queerinriktade arrangemang. Vivian kallar sig för frihetlig socialist och menar sig vara ”pragmatisk men radikal”.

5.2 Destroyer – Journal of Apollonian Beauty and Dionysian Homosexuality

Destroyer har givits ut i fem nummer sedan starten i maj 2006. Skapare och ansvarig utgivare för tidningen är Karl Andersson (se 5.1 för mer information om honom). Tidningen ges ut från Tjeckien, på engelska och är tryckt i fyrfärg. Pappret är högblankt och formatet är A5. Andersson kallar typografin för ”medvetet infantil” och ”influerad av/en drift med *Slitz*”. Inlagan har under historien ökat från 36 till 52 sidor. Även upplagan har ökat: från första nummer som hade en upplaga på 1000 exemplar, till 2000 exemplar i nummer tre. Numren har sålt mellan 700 och

1500 exemplar. För närvarande finns inget återförsäljningsställe i Sverige, men tidningen kan köpas via Internet eller i sju butiker och/eller konstgallerier i Nederländerna, Tyskland samt Kanada.⁴⁵ Ungefärligt pris per nummer är 80 SEK, exklusive frakt. Hälften av läsarkretsen bor i Sverige medan resterande hälft är utspridd över Europa och den nordamerikanska kontinenten.

Syftet med tidningen har enligt Andersson förändrats över tid. Under de första numren säger han sig ha haft ett sexualpolitiskt syfte. Detta handlade om att ”ta tillbaka ett stycke förlorad böggkultur” genom att återinföra ”den vackre pojken” som ett av bögvärldens skönhetsideal. Numera menar Andersson att tidningen utvecklats till ett ”mycket personligt konstprojekt” och att tidningen är en ”förlängning av hans egen hjärna”. Läsarantalet och den positiva respons han får, ser han som en ”rolig bonus”. Tidningens undertitel ”A Journal of Apollonian Beauty and Dionysian Sexuality”⁴⁶ syftar till avsnittet ”The Beautiful Boy as The Destroyer” ur Camille Paglias (1990) *Sexual Personae*. I detta beskrivs, enligt Andersson, ”hur Dorian Gray förstör sin beundrare Basil med sin obarmhärtiga skönhet i *Dorian Grays porträtt*, och hur Tadzio gör samma sak med von Aschenbach i *Döden i Venedig*”. Tidningens huvudtitel kan alltså sägas referera till pojken som förödande/förstörare (Mailintervju med Karl Andersson, kurs. i original).

I min analys har jag tagit del av nummer ett, tre och fyra då dessa var de som fanns att köpa vid tiden för uppsatsens startskede. Tidningarna har legat som underlag för min uppfattning av *Destroyer*, samt som ett diskussionsunderlag under intervjuerna.⁴⁷ Innehållet i dessa tre nummer varierar från uppslag med poseringsbilder; ”*Destroyer Fiction*” – skönlitterära sexberättelser; tecknade och animerade bilder; artiklar om att driva en så kallad ”twink website”⁴⁸ eller om pojken i konsten; recensioner av fotoböcker med samma tema, samt intervjuer med personer som till exempel samlar på tidningsutklipp föreställande unga pojkar. Faksimil, kollage och inskickade bilder är ett återkommande inslag, i synnerhet under avdelningen ”Obsession”. Artiklar om ålderstabu och åldersgränsen för sexuellt samtycke finns också. Endast en artikel innehåller bilder av explicit sexuell natur (”How to run a twink site” nr 1, s.20), men avklädda och nakna bilder är inte ovanligt.

5.3 Den juridiska diskursen

De lagrum som reglerar sexuell posering och barnpornografi är huvudsakligen Brottsbalken (BrB) kapitel 6 (Om sexualbrott) 8 §⁴⁹ samt kapitel 10 (Om brott mot allmän ordning) 10a §. In- och utförelse av barnpornografiskt material regleras via Svensk författningssamling (SFS) 1998:1443.⁵⁰

Den mest centrala av lagar rörande barnpornografiska bilder är BrB kapitel 16, 10a §. Denna lyder:

Den som

1. skildrar barn i pornografisk bild,
2. sprider, överlåter, upplåter, förevisar eller på annat sätt gör en sådan bild av barn tillgänglig för någon annan,
3. förvärvar eller bjuder ut en sådan bild av barn,
4. förmedlar kontakter mellan köpare och säljare av sådana bilder av barn eller vidtar någon annan liknande åtgärd som syftar till att främja handel med sådana bilder, eller
5. innehar en sådan bild av barn

döms för barnpornografibrott till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Med barn avses en person vars pubertetsutveckling inte är fullbordad eller som, när det framgår av bilden och omständigheterna kring den, är under 18 år.

Den som i yrkesmässig verksamhet eller annars i förvärvssyfte av oaktsamhet sprider en sådan bild som avses i första stycket, döms som sägs där.

Är brott som avses i första stycket att anse som grovt skall dömas för grovt barnpornografibrott till fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om det har begåtts yrkesmässigt eller i vinstsyfte, utgjort ett led i brottslig verksamhet som utövats systematiskt eller i större omfattning, avsett en särskilt stor mängd bilder eller avsett bilder där barn utsätts för särskilt hänsynslös behandling.

Förbuden mot skildring och innehav gäller inte den som tecknar, målar eller på något annat liknande hantverksmässigt sätt framställer en sådan bild som avses i första stycket, om bilden inte är avsedd att spridas, överlåtas, upplåtas, förevisas eller på annat sätt göras tillgänglig för andra. Även i andra fall skall en gärning inte utgöra brott, om gärningen med hänsyn till omständigheterna är försvarlig. Lag (2005:90).

I ovanstående lagtext stipuleras barnpornografi såsom *skildringar av barn i pornografisk bild*. Vem som är ett barn och vad som är en pornografisk bild, är emellertid inte uppenbart för den som enbart ser till denna text. I det fakultativa protokoll till Barnkonventionen, som antogs den 25 maj 2005, regleras försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi. Protokollets andra artikel definierar barnpornografi såsom ”varje framställning, av vilket slag som helst, av ett barn som deltar i verkliga eller simulerade oförblommerade sexuella handlingar eller varje framställning av ett barns könsorgan för huvudsakligen sexuella syften” (SOU 2007:54, s.66). Sveriges justerande tolkning av begreppet ”framställning” reserverades till att avse enbart visuella framställningar. Texter inkluderades således aldrig i den svenska lagen. Andra visuella skildringar än fotografiska (här nämns tecknade, målade och hantverksmässigt framställda) är olagliga *endast om* bilden avses spridas. Fotografiska bilder är till skillnad från detta olagliga att såväl inneha som producera.

I den nuvarande lydelsen finns ingen objektiv 18-årsgräns för sexuell posering. Detta har, enligt SOU 2007:54 *Barnet i fokus*, kritiserats starkt. I meningen ”Med barn avses en person vars pubertetsutveckling inte är fullbordad eller som, när det framgår av bilden och omständigheterna kring den, är under 18 år” finns ett betydelsebärande *eller*, vilket möjliggör en tolkning där den

porträtterade personen *antingen* uppnått myndighetsålder *eller* genomgått fullständig pubertetsutveckling. Praxis har visat att tolkningar där barnets könsmognad avgjort om brott begåtts, även gjorts när den porträtterande varit medveten om barnets omyndighet (ibid:80f).

Genom utredningen ämnar man förebygga liknande tolkningar av lagen, då de inte ses som förenliga med Barnkonventionen. Förslaget är därför att den nya versionen av lagen bör definiera barn såsom den ”vars pubertetsutveckling inte är fullbordad *eller* som är under 18” (ibid:52). Detta ses som ett led i att förstärka barnens ställning vid barnpornografiska brott. De som objektivt är minderåriga ska alltid skyddas av lagen, menar man.

Anledningen att barnpornografibrott rubriceras som brott mot allmän ordning och inte sexualbrott är att detta ”tar sikte på förfarandet utöver själva sexualbrottet” (ibid:76). Dessutom anses brottet ha dubbla skyddsobjekt. Lagen ska inte enbart skydda de/n porträtterade, utan också barn i allmänhet. Därför är barnet i nuläget inte målsägande. Det är också anledningen till att såväl den gamla som nya lagen kriminaliserar porträttering av personer som *ser ut* som barn (har en ofullbordad pubertetsutveckling) men inte nödvändigtvis är det. Så kallad anspelningspornografi, där vuxna personer porträtteras med attribut för att likna barn, regleras varken enligt den gamla lagen eller det nya förslaget.

Vad generellt gäller de åldersgränser som stiftats, är 6 kap. BrB 13 § relevant. I denna paragraf sägs att man ska dömas till ansvar för gärning som begåtts mot någon under en viss ålder även om man ”inte insåg men hade skälig anledning att anta att den andra personen inte uppnått den åldern”. Lag (2005:90). Personen ska dock inte dömas om ”det är uppenbart att gärningen inte inneburit något övergrepp mot barnet med hänsyn till den *ringa skillnaden i ålder* och utveckling mellan den som har begått gärningen och barnet samt omständigheterna i övrigt” Lag (2005:90) (min kurs.). Att en ringa åldersskillnad bör ses som en förmildrande omständighet, är en position som också syns inom ovan nämnda SOU.

Lagar som reglerar barnpornografi anses ibland vara svårförenliga med yttrandefrihetsgrundlagen och tryckfrihetsförordningen. Men sedan den nya barnpornografilagens instiftande 1999 ligger barnpornografiska bilder inte inom dessas tillämpningsområde, varför jag inte kommer att presentera denna konflikt närmare (se vidare ibid.95f).

6 ANALYS

Analysen inleds nedan med en övergripande presentation av informanternas relationer till sexradikalism och pornografi, samt en kort presentation av grunden till förförståelser av

tidningen. Efter detta övergår analysen till att behandla de fyra teman som urskiljts ur materialet. I *Betydelsen av kontexten* presenteras hur tidningen som kontext är betydelsebärande för informanternas uppfattning av de bilder som finns i den. *De sexualiserade barnen*, handlar om huruvida modellerna behöver vara barn ”på riktigt” för att uppfattas som utsatta. I *Möjligheten att (inte delta): om maktskillnader* behandlas frågan om vem som har möjlighet att ge sitt samtycke. Under *Att sälja tidningen eller inte: för vems skull*, återfinns informanternas bedömningar om huruvida tidningen borde säljas eller inte och i så fall varför/varför inte. I det sista temat, *Pedofilens och den generationsöverskridande sexualitetens plats inom HBTQ*, presenteras informanternas förhållningssätt till olika typer av relationer mellan personer med stor åldersskillnad. Där diskuteras även om de tycker att ämnena bör diskuteras inom HBTQ-forum eller inte. Efter dessa genomgångar presenteras slutdiskussionen, där utsagorna sammanfattas och analyseras.

6.1 Presentation av informanternas utsagor

6.1.1 Sexradikalism enligt informanterna

I efterlysningen av informanter har jag sökt personer som kallar sig sexradikaler. Detta till trots finner flertalet av dem det svårt eller irrelevant att benämna sig med epitetet ”sexradikal”. Sexradikalismen är, enligt dem, inte att förstås som en –ism eller en term man använder sig av i sin självpresentation. Detta förklaras med att de generellt ställer sig tveksamma till etiketter. Etikettering anses vara begränsande och identitetspolitiskt laddat. Anledningen till att de ändå deltar i studien är att de har sexradikala åsikter, samt utför/t sexradikala projekt.

I stort överensstämmer informanternas utsagor om vad sexradikalism innebär för dem, med den definition jag givit under 2.2. Man ställer sig nära queer som teoretisk, normutmanande bas, men menar att sexradikalism är en mer konkret och aktivistiskt inriktad, samt ”argare” version av kritiken mot heteronormen. De flesta sätter i sin definition av sexradikalism denna i bjärt kontrast till sexliberalism, med en hänvisning till den senares avsaknad av maktanalys. Just *maktanalys* förefaller sig central i så gott som samtligas beskrivningar. Feminism och kritik mot heteronormativitet är två sådana maktanalyser, vilka man menar sig inkorporera. Även kritik av rasism, kolonialism och marknadssamhället är framträdande i berättelserna. Den som skiljer sig i denna fråga är Jesper. I praktiken drar han samma gräns mot sexliberalism som de andra – han anser att alla inte har samma möjlighet att kontrollera sina egna liv. Men där han tänker sig att de flesta andra baserar detta förbehåll på klass, bygger han sitt resonemang på vad han kallar en ”allmän psykologiideologi”. Detta innebär att han menar att personer på grund av psykisk ohälsa inte kan styra över sina liv och därför behöver erbjudas extra skydd av samhället.

Även Karls version av sexradikalism skiljer sig från övrigas. Han lägger inget värde i ordet

radikal, men tror att de flesta jämställer det med någonting positivt. Han menar istället att det är ett objektivi ord som enligt denna definition baserar sig på omvärldens reaktioner.

Ingen av informanterna ser idag någon levande sexradikal ”rörelse” i Sverige. Däremot listas en rad personer och initiativ som man menar rör sig inom begreppets ramar. De sexradikala frågor som informanterna sagt vara de mest intressanta eller relevanta i samtiden, är huvudsakligen den svenska sexköpslagen och sexarbetares villkor. Även kön- och transfrågor; ifrågasättandet av tvåsamhetsnormen; sexuell skam och sexuella tabun; klass; porr; BDSM och generationsöverskridande relationer listas. I samtliga informanters analys finns rum för heterosexuella som avvikare.

6.1.2 *Porr enligt informanterna*

Informanterna håller generellt med om den beskrivning jag gjort av porr under 2.5 Det är ingen som har en självklar definition av fenomenet och ingen tycker att porr varken är entydigt bra eller entydigt dåligt. Bedömningen lutar sig istället mot *vilken typ av porr* det rör sig om och hur personerna i den porträtteras. Ett av porrens stora problem, som flertalet av informanterna lyfter upp, är att den till mångt och mycket följer ett till leda upprepat narrativ. Detta narrativ ses som ett normativt sådant, som också tjänar till att reproducera normer kring kroppar och sexualitet. Exempel på denna normativitet är att man sällan får se gamla eller funktionshindrade personer porträtteras och att det finns ett ”obehagligt sätt att exotifiera personer som inte är vita”.

Många tar i sina svar också upp problematiken kring ”porrindustrin”. Kritiken baserar sig delvis på de arbetsvillkor som man menar att industrin vilar på, samt en generell kritik mot marknadskrafter och utbud/efterfrågan-logik. En annan poäng som Jesper för fram, är att sexarbete generellt inte är särskilt accepterat i samhället. Detta skapar enligt honom en ofördelaktig position där man ”utsätter sig för andras förtryck och/eller medömkan”.

Den som är mest kritisk mot porr är Oskar, som tycker att den påvisar en besatthet av bilder. Problemet är att man lever igenom dessa, istället för att själv uppleva livet. Detta skapar en falsk upplevelse, menar hen. Hen förespråkar dock alternativ porr, i och med att den utgör ett värdefullt alternativ till den traditionella porren. Även Karl menar att det finns ett problem i att porr tar över den ”verkliga sexualiteten”. Porrens syfte ska, enligt honom, inte ska vara att ersätta verkligt sex, på samma sätt som godis inte bör ersätta mat. Därför bör porren vara så extrem som möjligt, om inte annat så för att ”markera skillnaden mot riktig sex”. Att göra porr mer realistisk eller kärleksfull skulle enligt honom vara som att ”tillsätta näringsmedel i godis, vilket skulle kunna få till följd att folk börjar leva på godis allena”.

Porrt kan enligt informanterna såväl produceras för stora massor eller eget bruk. Den kan också användas för att provocera fram reaktioner kring sexualitet och att skapa identitetspolitiska arenor kring.

6.1.3 *Förförståelser om tidningen*

Innan intervjusituationen har jag försökt låta bli att benämna *Destroyer* för informanterna. Jag har inte velat att eventuella förförståelser skulle ligga i vägen för förutsättningslösa samtal där tidningen stod som grund för konstruktiv granskning med öppna ögon. Så har inte alltid varit fallet, utan vissa har tagit del av (delar av) diskussionen tidigare. Jag finner det därför relevant att presentera grunden för dessa förförståelser, om än inte ingående *vad* dessa inneburit. Dessa åsikter kommer istället att synas genom analysen.

Karl är självfallet mycket insatt i tidningen och alla dess sidor: kritik och syfte, med mera. Varken Oskar, Jesper eller Francisco har hört talas om tidningen tidigare. Ingen av de övriga har *läst* tidningen, men har på andra sätt tagit del av den eller diskussionen om den; bläddrat i den hemma hos en vän eller i en butik samt varit inne på hemsidan. De har alla iakttagit att tidningen debatterar(t)s. Generellt förefaller de vara kritiska till tidningen och, i vissa fall, även dess syfte.

6.2 *Teman*

6.2.1 *Kontextens betydelse*

[D]en här killen ställde upp på att vara med i en annons och han har inte [...] någon makt över vem som klipper ut den här annonsen och tar med den i ett kollage i en annan tidning. Men han hade kanske inte tänkt sig att den här bilden [...] skulle hamna i en tidning som hyllar barns kroppar och som skriver att det inte ska finnas några åldersgränser för att få ha sex [...] Sedan är det en annan sak om någon runkar till den här bilden i *Expressen*. Men nu är han i ett sammanhang [som] redan är sexualiserat och han är sexualiserad på ett annat sätt. Det blir mer acceptabelt att sexualisera honom [här] (Michelle).

I citatet ovan talar Michelle om ett faksimil under tidningens avdelning ”Obsession”. Bilden föreställer en ung kille som gör reklam för ett ”mellanmål för dig som går i skolan” (nr 4, s.10, se Bilaga 4, bild 4). Killen ler stort och intar en ställning där det ser ut som att han hoppar. Han håller en banan i ena handen och en juiceflaska i den andra. Under bilden förklaras att en läsare skickat in den och att det är en reklambild för Coop Extra. Genom bilden ser Michelle problemet i att inte kunna kontrollera spridningen av bilder föreställande sig själv. Själv vill hen veta var bilder som föreställer honom tar vägen. Smygfotograferade bilder liksom faksimil som det ovan, är därför någonting hen vänder sig emot – åtminstone inom ramarna för *Destroyer*. När jag frågar Michelle vad hen menar med detta och vad som skiljer om bilden befinner sig här, gentemot om den skulle publiceras i en tidning för unga tjejer, svarar hen att det handlar om *Destroyers*

sexualisera(n)de framtoning. Denna hållning är mycket vanlig bland informanterna. Huruvida bilderna *är* pornografiska i sig, blir således inte det centrala i samtalet, utan åsikten är att de *blir* det genom sitt sammanhang. Karl Andersson nämner att detta är en vanlig reaktion på tidningen. Han skriver:

Vid lanseringen fick jag höra att även om killarna på sexbilderna var nakna så var det fel att publicera påklädda bilder på yngre tonåringar i samma tidning. Vissa verkade mena att blandningen gjorde att bilderna med yngre killar var att betrakta som barnporr, trots att modellerna var påklädda (Karl).

Sammanhanget utgör en kontext där man, som Michelle uttrycker det, ”lobbar för att ta bort åldersgränserna och att runka till Aaron Carter när han är fem år gammal”. När hen refererar till detta syftar hen dels till en artikel om bland annat det ålderstabu som enligt artikelförfattaren reglerar vilken form av homosexualitet som ses godtagbar i samtiden (nr 1, s.13ff). Dels syftar hen till ett kollage med ett antal bilder på den unga popstjärnan Aaron Carter, med texten ”21 till skäl – alla borde hitta åtminstone en bild av Aaron Carter att runka till här” (nr 1, s.8. Se Bilaga 4, bild 5).⁵¹

Dessa två fenomen är de vanligaste givna exemplen på tidningens sexuella natur. Även de bilduppslag med poserande (nakna eller lättklädda) pojkar tas upp som exempel. Bilderna på ”Tong, 15” är ett sådant exempel. Bilderna (nr 3, s.1, 2, 18-25) är från ett fotoreportage och sträcker sig över flera helsidor och uppslag. Tong är ensam på alla bilder och poserar i olika ställningar. Den mest utmärkande och kommenterade är en bild där Tong ligger i en solstol (Bilaga 4, Bild 6). Han sträcker sina armar över sitt huvud och ser in i kameran. Den T-shirt han har på sig är uppdragen så att magen blottas. Han har utöver denna på sig ett par underbyxor i pojkmotiv. Såväl Michelle som Oskar och Francisco menar att bilden påminner om traditionella utvickningsbilder och därmed sällar sig till en bildtradition som förmedlar en särskild känsla och ger sexuella konnotationer. Detta utifrån bildens komposition och pojkens pose.

Men det är egentligen inte de nakna bilderna i sig, som Michelle med flera vänder sig emot. En bild på ett naket barn är inte pornografi *per se*, utan blir det genom sin kontext. Då Michelle uppfattar det som att tidningen syftar till att upphetsa blir också bilderna *en form av* barnpornografi, om än inte den ”riktigt grova formen” (dvs. när en vuxen har sex med ett barn). Enskilda delar av publikationen gör således helheten till barnpornografi. Detta gäller även de bilder som i sig inte har något egentligt sexuellt tema (vad det nu är). Dessa kallas också ”barnpornografiska”, även om de varken visar sexuell interaktion eller avklädda kroppar. Det mest oväntade exemplet på sådana bilder, är en som föreställer två pojkar som blivit fotograferade någonstans i Indien. Pojkarna har båda nedsmutsade skjortor på sig och ler (nr 3, s. se Bilaga 4, bild 7). Under bilden är fotografitillfället beskrivet och det framgår att det är en av tidningens läsare som skickat in den. När Kevy ser bilden blir hen mycket upprörd:

Kevy: Men alltså, det här tycker jag är *belt sjukt*. [...] De här bilderna, de tar verkligen priset! Det här är liksom... det här är världens [mest] postkoloniala stereotyp. Eller barnporr! Postkolonial barnporr [...] där det ser ut som att de ska vara gatubarn och ser typ smutsiga ut. Och så står det "Obsession" och "Continue to send your photo from your holiday", som att man åker till en plats och... Jag tycker att det är så himla obehagligt att kolla på.

RK: Mm. De på bilden är påklädda. Tycker du att det är betydelsebärande[...]?

Kevy: Nej, jag tycker inte att det spelar någon roll. Och jag tycker inte att det spelar någon roll om de är 18 eller inte. Som jag sa tidigare – det är, det beror på kontexten och hur de framställs. Och det är i den här tidningen. Om den här bilden publicerades i *DN* så hade det varit en annan sak, liksom. Men i det här sammanhanget tycker jag att det känns helt fel [...] Jag mår dåligt av att se de här bilderna i *den här* tidningen (Kevy).

Utanför sitt nuvarande sammanhang skulle bilden inte vara pornografisk, säger Kevy. Hen drar, i jämförelse med Michelle, också parallellen till huruvida den skulle befinna sig i dagspress, till exempel *Dagens Nyheter*. Även om den individuella användningen av bilden kan vara densamma – till exempel onani – är tidningskontexten betydelsebärande då *Destroyer* redan bär med sig en sexualiserad ton. I fallet ovan är bilderna tagna i samråd mellan fotograf och bildobjekt. Det är förvisso oklart om de fotograferade visste vad bilderna skulle användas till, vilket ger bilden en problematisk prägel. De infällda bilderna och smygfotona blir dock ännu mer problematiska, då bildobjekten blir till sexobjekt helt på någon annans villkor. Bildobjektet äger inte (längre) möjligheten att kontrollera representationen av sig själv.

Denna tolkning av bilderna och kontexten *Destroyer* är dock inte obestridd. Förvisso har inte smygfotograferade eller infällda bildobjekt makten över representationen heller i deras utsagor, men Karl och Vivian menar att denna typ av betydelse som åläggs tidningen som helhet och jämställer allt dess innehåll med barnporr är problematiska tecken på homofobi. De menar att bilderna tolkas genom ett raster där den homosexuella mannens blick utgör en sexualiserad (och farlig) blick. Det är föreställningen om denna som genererar dessa uttalanden. Karl menar att så är fallet, och säger att "samma typ av bilder som jag publicerar i *Destroyer* hade passerat utan reaktion i ett heterosexuellt sammanhang, som t.ex. tidningen *Frida*". Vivian är inne på samma linje, men säger:

Att samhället har en dubbelmoral som säger att det är ok att visa bilder på lättklädda 16-åriga brudar i modetidningar men inte unga killar i bögtidningar är mer ett tecken på gammal hederlig homofobi än något som skapar legitimitet åt *Destroyer*. Så länge vi alla är fixerade vid ungdom, skönhet, nakenhet och iskalla modeblickar bör alla ha rätt att uttrycka och undersöka denna fixering, men jag skulle föredra om fler valde att problematisera den istället för att hylla den (Vivian).

Kontexten har, enligt dem båda, gjort bilderna till barnpornografiska via en homofob analys. Enligt flertalet av informanterna är denna värdering dock positiv. Vivian ställer sig någonstans emellan detta. Hen menar att analysen förvisso är homofob, vilket gör tidningen värd att diskutera, men håller inte med om att detta argument legitimerar bilderna eller publikationens "hyllande" av ungdom. Istället bör man ifrågasätta denna fixering.

6.2.2 *De sexualiserade barnen*

När informanterna talar om de specifika barnen i tidningen är det två saker som huvudsakligen omtalas: att/om objekten är sexualiserade, samt huruvida dessa egentligen är barn eller inte. Det tidigare har vi sett exempel på ovan. Det senare kan förstås på två sätt. Dels som en uppdelning av ”faktiska” och ”fiktiva” barn, där de förstnämnda är porträtterade på fotografier och de sistnämnda är porträtterade i animerade eller tecknade bilder. Dels kan uppdelningen förstås som frågor om huruvida de porträtterade *är* barn eller inte. Det vill säga myndiga.

Vad gäller vilken typ av bild som skildras i materialet, så verkar det vara ett tämligen betydelsebärande tema för flertalet informanter. De menar att typen av bild innebär stora skillnader i hur de ser på tidningen. Kevy är den enda som ställer sig bakom den befintliga lagstiftningen där såväl tecknat som fotograferat material klassas som barnpornografi. Hen menar att personer (faktiska eller fiktiva) *alltid* bör porträtteras på ett ”schysst sätt”, med vilket hen menar ”på allas [lika] villkor”. Den skillnad hen ser mellan fotografiska och tecknade bilder är att den tecknande konstnären har större makt att styra bildens utformning och därmed ett större ansvar att ta. Fotografer styr självfallet också bildens utformning, men där blir den färdiga bilden en kombination mellan fotografens *och* den poserandes viljor. Kevy menar att modellen under en fotosession har större möjlighet att motsätta sig fotografens önskemål och idéer. Hen kan till exempel posera ”fel”, och på så sätt förvägra fotografen fullständig makt.

Den generella inställning som Vivian och Jesper uttrycker, handlar till skillnad från Kevys utsaga om huruvida det finns ett (utnyttjat) rättssubjekt eller inte. Jesper ställer sig ytterst kritisk till den nuvarande lagen och tycker inte att tecknade bilder ska kunna klassas som barnporr. Samhället har, enligt honom, inte rätt att kriminalisera en företeelse där det inte finns några offer. Michelle är inte lika tydligt kritisk, utan tycker snarare att denna uppdelning är problematisk. Själv brukar hen främst konsumera skriftlig och ”hemmagjord” porr, eftersom hen är skeptisk till porrindustrin. Generellt tycker hen att skriftlig och tecknad porr kan vara ”hur grov som helst, eftersom ingen råkat illa ut av den”. Den invändning som Michelle dock gör uppstår när hen berättar om en novell hen stött på, över Internet. Historien porträtterade en man som bytte blöja på en bebis och sedan utförde sexuella handlingar på/med den. ”Klart är dock att detta är *bättre*”, säger Michelle, obehagskänslan till trots. Att pedofiler får utlopp för sina känslor genom det skrivna ordet känns bättre, då ingen person skadats genom tillblivelseprocessen. Det problem hen däremot ser i detta, ligger i *normaliserandet* av beteendet. Denna aspekt innebär att Michelle tycker

att denna form av berättelse ska kunna begränsas och inte vara tillgängliga för alla, alltid. ”Till exempel inte i *Expressens* söndagsbilaga”, säger hen.

Francisco talar istället om att ”jämföra verklighet med fiktion”. Han menar att åskådare har lättare att acceptera budskapet i till exempel en film, innan de ser i slutet av den att innehållet var ”sanning”. Tecknade bilder kan förvisso ha en förlaga, men att skriva en bild text som ”Tong, 15” vid en bild som *dessutom* är fotografisk, ger denna typ av bild en ”närmare känsla”. Huruvida detta är positivt eller negativt är inte uppenbart.

Även Oskar poängterar jämförelsen mellan fantasi och verklighet, och menar likt Michelle, att det är bättre att personer läser/tittar på material där inga människor ”behövt sättas i en situation [där de behövt] göra ett val om att ställa sig framför en kamera för pengar”. Särskilt när det gäller fantasier som rör barn, skriver hen. Kritiken riktas här mot den industri där ”det onekligen händer att dessa pojkar råkar illa ut [...] eller tar beslut som de kanske inte är kapabla till att ta”. Oskar gör således inte en generell utsaga och menar inte att modellerna generellt är inkapabla att fatta beslut. Men det *händer* och det bör undvikas.

Karl menar att det finns en milsvid skillnad mellan fotografiska och tecknade bilder. Han menar att texter och tecknade bilder till och med *bör* vara mer extrema – för att bevisa sin position som just fantasi och avskild från ”verkligheten”. Den kritik han har fått rörande till exempel ”*Destroyer Fiction*” (en bilaga med en sexnovell) är att den är ”orealistisk”. Denna typ av kritik bemöts av Karl som att novellen är ”hentai⁵² i textform” och att ”hentai *ska* vara extremt”. Att censurera fantasier ser han som något ”betydligt allvarigare”.

Dessa fantasier blir också till ett tema när informanterna talar om huruvida de porträtterade pojkarna faktiskt *är* myndiga eller inte. Vivian tycker inte att frågan om modellernas objektiva ålder är relevant, då ”syftet känns som att det handlar om att förmedla någonting som ligger utanför lagen *men* på ett sätt som håller sig inom lagen”. Pojkarna på bilderna ser uppenbarligen inte myndiga ut, men Vivian ser ingen anledning i att ifrågasätta huruvida Karl Andersson ljuger eller inte. Frågan om bildernas legalitet blir enbart intressant om man vill förbjuda tidningen, menar Vivian.

Kevy säger, snarlikt, att ”även om de här personerna är över 18 eller myndiga, [...] är det som att de ska framstå som att de inte är det”. När jag frågar honom om detta är ett problem, svarar hen att det handlar om huruvida bilderna porträtterar sitt objekt på ett schysst sätt. Särskilt ett par bilder fångar Kevys uppmärksamhet, nämligen de som föreställer Ilja (nr 4, s.1, 18ff). Bilderna föreställer Ilja i en naturmiljö, med mycket träd. På en av bilderna (se Bilaga 4, bild 8) klättrar Ilja i ett träd.

Kevy: Men jag har svårt att se hur gamla folk är. [...] Om han säger att [...] alla som är avklädda är 18. Och så står det att han är 15 här. Och så är det en bild till på honom, här. När han verkligen är avklädd.

RK: Och går gränsen då vid om det är avklätt eller sexuell porträttering..?

Kevy: Så det här är inte en sexuell bild då, eller? Men! ”Det här är mitt ass, sätt på mig!” Så, vad då, om han hade visat sitt rektum – då hade det varit det? [...] Det är jättetydligt, tycker jag (Kevy).

Kevy poängterar att hen tycker att det är svårt att se hur gammal någon är. Dessutom står det – i det här fallet – att Ilja är 15 år. Det är alltså oklart huruvida bilden i fråga vill anspela på att visa upp en 15-årig pojke, eller faktiskt gör det. Om pojken på bilden faktiskt *är* 15 år, så är det oklart om bilden är sexuell eller inte. Oavsett vilket tycker Kevy att den går över en gräns och att den inte porträtterar bildobjektet på ett försvarbart sätt.

Michelle ger i princip samma kommentar om bilden på Ilja. Hen säger att Ilja och de övriga pojkarna i tidningen inte ser ut som att de är 18, utan snarare elva. Hen påpekar att hen ”inte är dum”, utan förstår tanken – att bildobjekten ska ”se ut att vara 10”. Till skillnad från Kevy tycker hen dock att det spelar roll att de faktiskt *är* myndiga. Maktövertaget från fotografens sida föreställs då vara mindre.

Såväl Oskar som Karl menar att det spelar all roll om modellerna *är* över 18 och därmed myndiga. Detta oavsett om de ser yngre ut. Enligt Karl handlar frågan om två skilda syften med lagen, där det första är att skydda personer under 18 från att göra ogenomtänkta saker. Detta har han förståelse för, även om han inte sympatiserar med det. Oskar säger liknande detta att ”om man nu ska ha lagar och gränser om åldrar för dessa saker, så handlar det ju om personens ålder”.

Den andra delen som Karl och Jesper ser som lagens syfte, är att förbjuda vissa fantasier. Detta förbud av så kallad anspelningspornografi som de tycker sig se, handlar om att förbjuda fantasier. Detta är att likställa med att lagstifta mot tecknade bilder, en paragraf de inte heller stödjer. I övrigt tycker Karl, liksom Jesper, att lagen är dålig. Jesper uttrycker att denna åldersgräns borde vara samma som för sexuellt medgivande – 15 år. Oskar är skeptisk till lagen utifrån att hen tycker att det är underligt att sätta en lag utifrån en specifik ålder, då den enbart implicerar en föreställning om vad denna ålder innebär för individens utveckling och som inte säger någonting om dennes realitet. Francisco tycker att åldersgränsen är bisarr på så sätt att den drar en godtycklig gräns som snarare borde vara individuell. Om någon är redo för sexuellt samliv är en fråga som istället borde baseras på hur ”medveten” individen är, säger han. Karl skriver i likhet med detta att han tycker att en åldersgränsbaserad lag är dålig eftersom han tror att ”fler tonåringar riskerar att råka illa ut dagen de fyllt 15 (och därmed förväntas vara immuna mot övergrepp) än skyddas av lagen”. Han tycker istället att lagarna borde ”bestraffa övergrepp oavsett hur gammalt offret är”. Detta görs inte med hjälp av en lag som han menar förminska

faktiska våldtäkter mot underåriga, eftersom allt sex med minderårig genom den nuvarande lagstiftningen alltid räknas som våldtäkt, oavsett omständigheter.

6.2.3 *Möjligheten att (inte) delta: om maktskillnader*

Många har svårare att sätta gränser när man är yngre. Sedan kan man vara 10 år och jättebestämd, men det handlar också om att det finns en frigörelseprocess från vuxna. Från att man är ett litet barn och har vuxna som bestämmer allting åt en och man måste lyda hela tiden. Vilket jag kan tycka är ett obehagligt sätt att uppfostra barn, men det är ändå så det funkar – man lär barn att lyda vuxna. Och att just eftersom det tar ett tag att frigöra sig och kunna säga nej till vuxna, så kan det finnas fördelar med att det finns åldersgränser i sådana sammanhang, just för att industrin ser ut som den gör (Michelle).

I citatet ovan poängterar Michelle vikten om att kunna sätta gränser. Här kopplas eventuella problem med gränsdraganden till ålder. En lägre ålder föreställs innebära mindre förmåga att formulera och upprätthålla gränser. Att kunna delta i pornografisk posering kräver, enligt Michelle, att dels veta vad det innebär, men också att ha möjlighet att säga nej. Hen är noga med att säga att hen inte vill ”dumförklara alla 16-åringar” eller ”ta ifrån alla 14-åringar sin sexualitet”. Men barn – säger hen – har generellt svårare att säga nej. I mångt och mycket handlar detta om att barn uppfostras med uppmaning att lyda vuxna. Michelle tycker förvisso att detta är ett ”obehagligt sätt att uppfostra barn”, men att det likafullt är så det ser ut. Just därför finns heller ingen egentlig vana (hos barnen) att fatta beslut. På grund av detta ser Michelle ett ökat behov av att ha åldersgränser vad gäller just sexuell posering och liknande.

Även Francisco och Oskar menar att man inom det samtida samhället inte uppfostrar barn att fatta beslut rörande sig själv. Oskar menar att barn är vana vid att ”någon som är äldre och vet bättre säger åt en vad man skall göra”. I förhållande till detta ser hen det som ytterst tveksamt att någon vuxen kan säga till ett barn att ”ställa sig framför en kamera och posera” och att barnet i så fall gör det av egen vilja, eller ens vet vad det själv vill. Istället fostras barn med vuxna som absolut auktoritet. Barnet fostras även, enligt Francisco, till att *producera* och inte *känna*. Utan att ha denna förmåga, kan barnet inte heller sägas vara i kontakt med sin sexualitet och därför inte kunna fatta beslut som rör den. Eftersom Michelle också ser grundläggande problem i porrbranschen, så understryker hen än en gång vikten av åldersgränser. Denna förefaller, enligt henom, vara det enda som reglerar branschen och därmed viktig att behålla.

Samtalen genom har sexarbete och den svenska sexköpslagen tagits upp som en viktig del av den sexradikala politik som man för eller vill se föras. Man ser stora problem i den lag som idag reglerar sexköp och menar att detta är en lag som fattats ”över huvudet på någon”. Lagens anstiftande tänks ha baserats på att man ”bestämt sig för hur verkligheten ser ut”, utan att tillfråga de som egentligen berörs av frågan - sexarbetarna. Men till skillnad från hur man genom (stiftandet av) denna lag ser på sexarbetare som några som inte själva kan fatta genomtänkta

beslut, säger Vivian att lagstiftning där barn behandlas på liknande sätt, är motiverat. Vivian menar att man ser på sexarbetare *som barn*, vilket inte är förenligt med ett civiliserat samhälle. Barn är däremot, ”per definition, [...] [alltid] i ett utsatt läge”, säger hen. Detta på grund av deras maktlöshet i relationen till vuxna. Medan man lyfter fram att det alltså finns en *föreställning* att sexarbetare inte kan föra sin egen talan, menar man att barnet inte *kan* göra detta.

Härigenom har frågan om maktobalans mellan barnet och den vuxne förts fram. Delvis är det, som ovan nämnts, svårt för det barn som uppfostrats med att *lyda*, att sedan fatta väl övervägda beslut. Dessutom har barn som grupp en lägre position i en hierarkisk skala, ekonomiskt såväl som kulturellt. Detta kan sammanfattas som att de porträtterade delvis har sin lägre ålder emot sig, något informanterna understryker. Men också ett antal övriga parametrar måste inkluderas i analysen, säger Kevy:

Kevy: Jag tänker... att det kan vara ålder, men det kan vara etnicitet också. Det behöver inte bara vara ålder. Jag tycker att det är väldigt problematiskt hur asiater exotifieras inom bögpörr. Jag är med på en sajt där man kan ladda hem porr, och där kan man se hur många som har laddat hem vissa saker. [...] [V]issa filmer eller filer laddas hem mer än andra. Det är väldigt mycket twink och väldigt mycket asian boys, typ. De filerna är poppis, och det kan man ju dra någon slutsats av [...]

RK: Hur skulle du... eller, är slutsatsen att det är populärt eller om vad det betyder?

Kevy: Slutsatsen är väl att det är någonting som går hem. [...] Jag känner att jag inte riktigt har *ord* för vad jag tycker om det, men jag tycker att [...] man skulle behöva politisera det [...] Men generellt tycker jag att [...]porr med [det] maktutövandet är oacceptabelt.

RK: Maktutövandet mellan..?

Kevy: Det kan vara i filmen, eller i hur det gjorts. Hur personerna som är med i filmerna gestaltas. Och hur de sänds till mottagaren. [...] Och hur de här bilderna väljs och placeras. Det är samma sak hur filmerna görs och hur personerna... som du säger, till exempel, om någon är påklädd eller inte och vad det är för sammanhang (Kevy).

I citatet ovan poängterar Kevy att åldersrelationer inte är den enda relevanta förhållandet vad gäller maktutövanden. Det specifika exempel hen tar upp – om den vanligt förekommande porträtteringen av asiatiska pojkar i bögpörr – har en oklar betydelse. Generellt säger hen att porträtteringen av denne är problematiskt utifrån en västposition såsom fotografens, utgivarens eller betraktarens. Delvis handlar det om den sexualiserade representationen av den icke-vita kroppen, men också om ekonomiska tillgångar och klass. Denna relation tänks i synnerhet vara baserad på en form av syd/nord-konflikt, där den sydländska (eller östeuropeiska) personen ofta står utan samma ekonomiska villkor som den fotograferande. Den marknadsekonomiska situationen försvårar jämbördig kontakt parter emellan, och pengar får personer att göra saker de annars inte skulle ha gjort. Michelle säger:

[D]et är det här igen, med maktaspekten. Dels är de här killarna unga och är med i en tidning som [...] har till syfte att upphetsa... [V]isste de vad det var för tidning? Fick de någonting betalt? [...] [S]tällde de [i så fall] upp för att de tyckte att det var en rolig grej? Man vet inte alls vad det gick ut på, eller om han gav dem 500 rubel, vilket inte är någonting för honom

men jättemycket för dem. Och det är maktojämlikheten igen [...] Jag kan tycka att horor har rätt att sälja sig; att alla har rätt att sälja sin kropp. Men det är fortfarande samma sak: när det handlar om barn så finns det en maktaspekt (Michelle).

Betalning är därmed någonting som förefaller dubbelsidigt. Delvis ser Michelle detta som positivt och säger att det här kanske är personen på bildens ”mest lättförtjänta pengar på hundra år”. Men hen säger också att den summa som är ansenlig för den ena, inte är lika betydelsefull för den andra. Därmed finns det en tydlig uppdelning mellan vem som har råd att köpa och vem som är i behov av pengar. Utifrån detta problematiserar några av informanterna vem som egentligen kan säga ja, respektive nej.

6.2.4 *Att sälja tidningen eller inte*

Historien kring *Destroyer* börjar i denna uppsats på Stockholm Pride 2006. När informanterna utvärderar det beslut som fattades där, menar förvånansvärt många av dem att man fattade ett entydigt positivt beslut. Alla är emellertid inte överens om detta.

Karl och Francisco är de enda som tycker att Stockholm Pride gjorde fel genom att inte sälja tidningen. Francisco menar för den sakens skull inte att han sympatiserar med tidningen, men säger att det alltid handlar om censur när någon aktivt väljer att inte saluföra en publikation. Och censur är enligt honom aldrig ett alternativ. Genom att inte sälja tidningen kommer varken den, eller det den representerar att försvinna och dessutom menar han att ett förbud bara gör den mer intressant. Vidare menar han att denna form av censur ytterst syftar till att försöka påverka människor att inte göra någonting som man tycker är felaktigt. Man vill snarare förbjuda det som förmodas följa, än publikationen i sig. Detta är problematiskt eftersom denna typ av konsekvenstänkande istället borde inrikta sig på människornas beteenden, eftersom det är där problemet ligger. Han säger:

Om jag säljer hasch så är det någonting som kan påverka dig till någonting dåligt. Så jag förbjuder varan, men varan i sig har ingenting att göra. Jag kan lämna varan och inte ta i den. Så det är människan som tar beslutet.[...] Att förbjuda varan är inte lösningen – tvärtom är det mycket mer intressant då (Francisco).

Det är alltså människan och samhället som har problemet. Fenomenet är förvisso skapat inom samhället, men vore människorna ”balanserade” hade heller inte behovet funnits. Utöver att tala om den generella problematiken med censur, menar Francisco att ytterligare en del av problematiken handlar om att ”förbjuda en sak till”. Detta är problematiskt eftersom gränsdragningen av vad som får och inte får säljas blir godtycklig. Även Karl nämner denna typ av gränsdragningar som någonting problematiskt. Han säger att detta tyder på en form av upprepning som innebär att man är ”ute på väldigt hal is”. Det ursprungliga syftet med HBTQ-inriktade boklådor ser han som att bereda plats för det som ”traditionellt inte fått plats på

hyllorna i vanliga butiker”. Att då göra liknande gränsdragningar, ses som tecken på en yngre generations historielöshet. Förvisso presenterar sig Karl som marknadsliberal och tycker inte att någon affärsidkare har någon skyldighet att sälja någonting. Istället måste det beslutet vara upp till var och en. Detta är den generella ståndpunkten, även bland de informanter som inte kallar sig marknadsliberaler. Karl menar dock att det finns en betydande skillnad mellan generella affärsidkare och Stockholm Pride. Pride House Store utgav sig för att erbjuda plats för ”pridebesökarnas egna alster” och ”nämnde till och med fanzine som exempel” på vad man kunde sälja, säger Karl. Att han som pridebesökare då nekades denna möjlighet ser han som ett sätt att censurera bort närvaron av hans tidning och det den representerar.

Vivian tycker inte att Stockholm Prides beslut kan ses som censur. Att påstå det, ser hen snarast som Karl Anderssons sätt att skapa en offerposition åt sig själv. Som alla andra affärsidkare, har föreningen full rätt att själva avgöra vilket utbud man vill ha samt vem man vill representera. Vivian menar att tidningen på grundval av att den de facto belyser en skambelagd sexualpolitisk debatt skulle platsa in på en festival som SHAME, men uppfattar det inte som att Stockholm Pride någonsin syftat till eller utgett sig för att inkludera alla grupper inom HBTQ. Snarare finns där en ”historia av exkludering”, säger hen. Stockholm Prides uppdrag ligger snarare i att upprätta en arena som ”har som syfte att skapa legitimitet och någon sorts lika tillgång till samhället, för alla”. Med detta i minnet tycker hen inte att beslutet är svårförståeligt. Hen föreställer sig att festivalen tyckt att *Destroyer* skulle ”dra ner och beflicka det projektet med suspekta delar av det som har en HBT-relation”.

Just denna argumentation har Karl förutspått. Han berättar att han tänker sig att föreståndaren för vilken HBTQ-butik det än må vara, tänkt att straighta kan komma in i butiken, se *Destroyer* och säga ”Aha, bögar gillar tonårskillar, vad var det vi sa!”. I detta ser Karl ett tydligt problem. Genom att sortera bort det som kritiserar eller anses visa ”fel bild” säger man per automatik också att det finns en ”rätt bild” att visa.

Risken att få HBTQ-samhället sammankopplat med pedofili ses som en legitim anledning att inte sälja tidningen, säger Jesper. Även om denna form av reaktion inte är självklart positiv skapar den dock hotbilder mot de såväl kunder som personal. På grund av denna hotbild – riktad från radikalfeministiska, religiösa och högerextrema grupper - ser han positivt på beslutet. Han framhåller att tidningen är tillgänglig via Internet och detta forum ses som mindre problematiskt när det kommer till saluförande av kontroversiella publikationer. Detta framhåller även Oskar.

Michelle tycker inte att Stockholm Pride har ett *ansvar* att erbjuda alla HBTQ-personer en plats att saluföra sina produkter eller föra sin politik. Det finns mycket som inte inkluderas, säger hen, vilket sker på både gott och ont. Att de personer som är aktiva inom organisationen sätter

standarden för festivalens innehåll, ser hen som någonting negativt. Men de undantagsfall där man enligt Michelle tar ett större samhälleligt ansvar och stoppar företeelser som man tycker är alltför problematiska, ses som positivt. Hen ser det som en form av censur, men menar att detta kan vara försvarbart i förhållande till sammanhanget. Föreningen har, enligt Michelle, en viktig position inom HBTQ-politik och hen tycker att det är positivt att denna används för att göra ett statement. Dessa ställningstaganden borde göra oftare.

Jag tycker att Stockholm Pride gör ett viktigt statement. [...] Sedan kan jag tycka att festivalen inte tar ansvar på många andra sätt. Som att det inte finns något stöd eller hjälp för dem som blir våldtagna under festivalen.[...] Det vore en annan sak om de lyfte upp det härliga med initiationsriten att bli våldtagen. Jag har hört bögar prata om att "Sedan blev jag ju våldtagen på TipTop när jag var ung, men det hörde ju till"... Och att de skulle normalisera det beteendet, det gör man inte heller. Det är också någonting som förekommer i bögkulturen, men det betyder inte att det är någonting som är positivt. Det är också en del av HBT att jättemånga transpersoner tar livet av sig och det kanske inte heller skulle vara ett event att ha på scenen. Min poäng är att allting i en viss kultur inte behöver vara bra bara för att det finns (Michelle).

Att inte allt som är en del av en grupps kultur är någonting värt att föra vidare genom kulturella representationer tydliggörs genom Michelles resonemang. Just att en tidning är en så slutgiltig utsaga gör att även Kevy tycker att beslutet är positivt. Hen har väldigt svårt för hela twinknischen inom bögpörr och tycker att det är negativt när HBTQ-politik kopplas samman med "det" (läs: pedofili). Även om hen inte tror på censur, sympatiserar Kevy med Stockholm Prides beslut. Publikationen är, enligt henom, kontraproduktiv och ger homofoberna vatten på sin kvarn. Även om hen faktiskt tycker att pedofili och barnpörr bör diskuteras så görs det lämpligen inte genom en porrtidning.

6.2.5 *Pedofilens och den generationsöverskridande sexualitetens plats inom HBTQ*

Problematiken kring tidningen handlar till stor del om huruvida generationsöverskridande relationer och/eller pedofili bör ges någon plats under HBTQ-paraplyt. Det är en fråga som dyker upp i så gott som alla samtal med informanterna. I synnerhet när vi talar om försäljning på HBTQ-relaterade platser.

Bland informanterna tycker alla utom Vivian att det finns ett behov av att problematisera pedofili. Detta grundar sig generellt i att man ser en skillnad mellan att utöva sexuella övergrepp mot barn och på annat sätt inkludera faktiska barn i sin sexualitet, mot att "vara pedofil". Det är snarast det senare som det råder konsensus om vikten av att problematisera. Det förstnämnda är de flesta mer tveksamma till.

Det Vivian säger, är att pedofili inte är en sexradikal fråga och heller inte politiskt legitim för en rörelse eller ett projekt "som gör anspråk på att syssla med människors befrielse från olika former av förtryck". Pedofili kan, enligt henom, inte politiseras utan att "göra alla en otjänst eftersom

ämnet med nödvändighet är stigmatiserat och belagt med tabu”. Detta tabu fyller sin funktion: att skydda barn från övergrepp. Oskar tycker också att barn måste skyddas från övergrepp, men säger att:

Pedofili kan vara en sexradikal fråga när det kommer till det faktum att man tänder på en viss sak och att alla skall ha rätt att få tända på en viss sak utan att behöva skämmas. [...] Men en otroligt viktig fråga när det kommer till att vara sexradikal, för mig, är medgivande och samtycke. En riktig våldtäkt är aldrig samtycke och pedofili har även där jättesvåra gränser för vad som är samtycke, även om barnet säger ja (Oskar).

Således finns det vissa rättighetsbaserade frågor som är värda att ta upp, enligt honom. Att ha rätt att inte skämmas eller förnedras på grund av sina fantasier eller sexuella preferenser, är ett sexradikalt imperativ. Men detta måste inkludera maktanalys och enligt Oskar har samtycke därför en avgörande roll i detta fall. Barn har, enligt honom, inte möjlighet att ge sitt samtycke. Därför blir utövande av sexuella relationer barn och vuxna emellan inte en sexradikal fråga.

Problematiken kring den pedofila positionen tydliggör vikten i att ha en maktanalys kring sex, säger Michelle. Även hen förespråkar granskningar av det faktum att pedofiler ses som direkt onda, ”oavsett om de vill/har haft sex med ett barn eller ej”. Frågan är inte att ses som sexradikal per definition, utan snarare som en fråga om att generellt ifrågasätta förenklade bilder av människor. Hen efterlyser en ”insikt kring att ’pedofiler är också människor’ och att man inte bara kan döda dem allihop”.

Hetsjakten på pedofiler ses även av Jesper som anledning nog för att vidare arbeta med frågan. Med detta därmed inte sagt att pedofiler har någon rättighet att förverkliga sina sexuella preferenser. För honom står det inte klart om pedofili är att betrakta som sexuell läggning eller psykisk sjukdom. Med hänvisning till den ovan nämnda hetsjakten ser han det som brådskande att utreda detta.

Kevy tycker att HBTQ-samhället aldrig ska ha sitt huvudsakliga fokus på barnporr eller pedofili, men att diskussionen inte är oviktig. Mycket beroende på att ingen i nuläget vågar ta i den. Även om hen tycker att *Destroyer* inte är rätt metod för att lyfta frågan, så finns det en allmän uppfattning om att ”det här inte är någonting som man ens ska prata om”. Detta implicerar vikten i att faktiskt tala om fenomenet.

Även Karl tycker att pedofili bör talas om, även om han menar att det är vanskligt att sammanblanda *Destroyer* med pedofili. Han menar att det är en milsvid skillnad mellan pedofilers attraktion till pre-pubertala barn och de köns mogna individer som porträtteras i *Destroyer*. Däremot menar han att denna typ av uppskattning av ung, manlig skönhet, ”förmodligen är det mest kontroversiella uttrycket för homosexualitet” i samtiden. Karl menar att uteslutandet av

bland andra NAMBLA (North American Man/Boy Love Association) och Pedofila Arbetsgruppen⁵³ är tydliga tecken på den assimilationsinriktade politik som kommit att föras under de senaste trettio åren. Han menar att denna handlar om att HBTQ vänt ryggen till bland annat tonårspojken och generationsöverskridande relationer ”och en mängd andra uttryck för homosexualitet som ansågs för kontroversiella”.

Som synes ovan tycker Vivian inte att diskussionen om pedofili/pedofiler har någon relevans inom en sexualpolitisk rörelse. Däremot menar hen att det ”måste [...] finnas en diskussion om och en större acceptans för generationsöverskridande sexuella attraktioner/relationer”. Också denna diskussion handlar om synen på skambelagda sexuella preferenser. Vivian drar en skarp gräns för när preferenserna inte längre blir relevanta att problematisera. Denna gräns går vid attraktion för personer under 15 år.

En 17-årig kille måste få åtrå och förverkliga sin sexuella attraktion till en 50-årig kvinna utan att samhället fördömer deras *ömsesidiga* relation [...] Alla, oavsett kön och ålder, måste känna sig accepterade för sin sexualitet, men varför måste äldre kvinnor åka utomlands för att knulla med yngre killar? (Vivian)

15 år är också juridiskt den absoluta gränsen för sexuellt samtycke. Denna vill Vivian bibehålla, med referens till de maktförhållanden som baseras på åldersuppdelningen parterna emellan. Att tala om förändrade åldersgränser för sexuellt samtycke är därmed inte relevant, enligt honom.

När Michelle talar om generationsöverskridande relationer sätter hen inte en absolut åldersgräns. En sådan gräns är alldeles för snårigt, enligt honom, och hen menar att interrelationella ålderskillnader delvis är viktigt på grund av de normer som samhället bär på. Också maktövertag mellan äldre och yngre personer är relevant att diskutera. Dock behöver dessa ålderskillnader inte innebära en entydig maktojämlikhet enligt den förutsatta. Andra inverkanse parametrar kan spela större roll och konstanta gränser blir därför absurda. Alla olika relationskonstellationer är uppbyggda med olika maktförhållanden, vilket betyder att dessa inte enbart baserar sig på ålder. Inte heller alla relationer mellan personer som lagen definierar som barn, är oproblematiska. Som om en tolvåring har sex med en femåring. Med detta scenario i åtanke lyfter Michelle upp att begreppet *barn* är oerhört komplicerat och trubbigt, samt att det inte synliggör de stora maktskillnader som finns, individer emellan.

Ett perspektiv som Vivian lägger emfas vid, är hur man ska kunna föra fram frågan om generationsöverskridande relationer på ett bra sätt. För att erhålla politisk legitimitet bör denna föras av ungdomarna själva, säger hen. Detta hör ihop med hens generella hållning och frihetliga socialism. Hen menar att frågor måste ”ägas av dem de berör”. Michelle menar någonting liknande när hen säger att hen hela tiden riskerar att ”ta ifrån barn deras sexualitet eller sexuella agens i förhållande till vuxna” när hen påpekar att hen talar om barn som några som inte kan

fatta beslut kring sexualitet. Att överbrygga detta problem, ser hen som ett svåröverkomligt hinder, så länge barnen aldrig syns i debatten. ”Jag tror att det är svårt att tala åt någon annan och jag tror att man ska låta dem själva tala”, säger hen.

7 SLUTDISKUSSION

Syftet med denna uppsats har varit att låta sexradikala personer förhandla utifrån tidskriften *Destroyer*. Dessa förhandlingar har grundat sig i hur informanterna generellt förhållit sig till publikationen och bemötandet av den. Med alla sina invändningar och *ja, nej, men* och *fast å andra sidan* har dessa förhandlingar presenterats under föregående kapitel.

Sammanfattningsvis kan sägas att informanterna förhöll sig kritiskt till publikationen, men öppna för diskussionen om den och det den uppvisar. Många var negativa till vad de såg som ett förhållande av ett normativt skönhetsideal med uteslutande uppvisning av smala och hårlösa kroppar. Än mer problematiskt ansågs det vara att personerna i bild inte bedömdes ha full kontroll över representationen av sig själva. Detta syns delvis genom den analys informanterna gör där barnet, i position av att vara betydligt yngre och ofta i föreställt ekonomiskt underläge kontra den porträtterande, inte har full möjlighet att säga nej. Både barnets ålder och dess ekonomiska situation står då emot denna förmåga att säga nej, enligt informanterna. Den som inte kan säga nej är heller inte i position att säga ja, är kontentan av detta. Smygfotoferingar, faksimil och bilder på personer som antagits vara ovetande om bildens syfte ses som ytterligare moment av att inte kunna kontrollera representationen av sig själv.

Den kontext som *Destroyer* utgör, har genomgående setts som ytterligare en problematisk faktor i förhållande till detta. Dels menar man att tidningen följer bildtraditioner som ger den sexuella konnotationer, dels sammanblandas bilder på nakna pojkar samt uppmaningar att onanera, med bilder på påklädda och ofta smygtagna halvt påklädda pojkar. Detta har setts som att tidningen sexualiserar alla personer i hela publikationen. Frågan som tagits upp är också huruvida den som sexualiseras är det enskilda barnet eller *alla* barn. Uppdelningen fiktivt/faktiskt barn utgörs av delvis *typ av representation* (fotograferad bild, tecknad/animerad bild och text). Även frågan om den porträtterade personen behöver inneha en objektiv kronologisk ålder och alltså *vara* över 18 har dryftats. Mestadels tycker informanterna att det är problematiskt att sexualisera unga personer på grund av den underordnade position de befinner sig i.

Den grundläggande meningen med presentationen av dessa förhandlingar har varit att synliggöra relevanta ställningstaganden, och normativa eller normutmanande hållningar. Genom att analysera dessa förhandlingar ämnar jag här efter förtydliga de normer kring sexualitet som

personerna gett uttryck för. Dessa ses som tecken på den sexradikala diskurs om sexualitet som uppsatsen syftar till att tydliggöra.

För vad säger dessa förhandlingar om samtida sexradikalens syn på sexualitet och de normer som omgärdar sexualitet i förhållande till ålder, med mera?

I Gayle Rubins teori om sexuell värdehierarki presenteras samtidens syn på sexualitet enligt förhållande till om den anses vara *bra* eller *dålig*. Detta är en uppdelning som genomgående problematiseras av informanterna. Generellt håller de med Rubin i hennes analys av skambeläggning av vissa sexuella praktiker. Emellanåt lyfter de till och med uttryckligen fram denna. Den hierarkisering Rubin skriver om, är i princip enbart applicerbar på två ämnen i informanternas utsagor: relationer över generationerna och sex mot betalning.

En av de mest framträdande paralleller som dragits från tidningen, har varit *pedofili*, ett ord de vanligare använder än det av Rubin använda ”generationsöverskridande sexualitet”. När Rubin författar ”Thinking Sex”, placerar hon sexualitet som överskrider generationer lägst i hierarkin av alla sexuella dissidenter (Rubin 1992[1984]:12). Denna position är, enligt samhället, den mest avskyvärda. Hon skriver:

De mest avskydda av sexuella grupper inkluderar för närvarande transsexuella, transvestiter, fetischister, sadomasochister, sexarbetare såsom prostituerade och porrmodeller, och de lägsta av dem alla är de vars erotiska böjelse överskrider generationsgränser (ibid).⁵⁴

Som delvis presenterats i begreppsbeskrivningen under punkt 2.7, finns det vitala skillnader mellan pedofili och sexuella övergrepp mot barn, samt generationsöverskridande relationer. I informanternas utsagor har särskiljandet mellan dessa varit tydligt. Medan pedofili vanligen avfärdats, har generationsöverskridande relationer föreställts vara någonting annat. Man menar att det förstnämnda förvisso kräver samtal och diskussioner, men det andra har setts som genomgående mycket mindre problematiskt.

Även om det inte är entydigt, så är många av de åsikter som uttryckts vad gäller just barnpornografi och sexuellt umgänge med barn, förhållandevis lika de lagar som finns och det betänkande (SOU 2007:54) som presenterades i augusti 2007. Till exempel argumenterar man ofta för bibehållandet av en absolut åldersgräns. Detta ser jag som att informanterna generellt har en syn på barnpornografi som ligger tämligen nära den offentliga nationella diskursen. Det anmärkningsvärda i detta handlar om att så gott som ingen informant annars tycker att lagar har en automatisk legitimitet eller behöver följas i blindo. Varför man sedan ställer sig bakom denna offentliga diskurs, är därför en fråga värd att lyfta fram.

Jag skulle vilja koppla den till frågan om HBTQ-rörelsens legitimitet, som flertalet informanter tar upp. Medan Karl Andersson menar att tanken på denna legitimitet gjort att problematiska

företeelser (som generationsöverskridande relationer, fjollor, kvinnomaskulinitet) fått stryka på foten, ställer sig övriga informanter mer tvekande till just pedofilers tillträde till HBTQ-arenan. Man menar att denna typ av inkludering skulle ”skada HBTQ-rörelsen” och ligga homofober i fatet. Till skillnad från andra kontroversiella ämnen som man är villig att arbeta politiskt för, som sexarbetares villkor eller kritik mot tvåsamhetsnormer, så tvekar man inför pedofilers tillträde till den politiska arenan.

En sådan analys av situationen ligger inte långt borta från HBTQ-historien. Patrick Califia skriver till exempel om hur en HBTQ-journalist blivit sparkad från sitt arbete för att hen inkluderat en intervju med en person med koppling till nederländsk pedofil-organisering. Argumentet för avskedandet var att detta inte representerade, samt möjligen kunde ”skada gaycommunitys intressen” (Califia 1994:57).

Men trots att informanterna ställer sig kritiska till vuxnas inkludering av barn i sin sexualitet, får även samtidens syn på pedofiler och pedofili en omgång kritik. Detta är någonting som inte vanligtvis görs, menar Chas Critcher (2003). I hans studie om medierepresentationen av pedofiler som uttryck för moralisk panik, skriver han att fenomenet inbegriper en värdering som förutsätts vara absolut och odiskutabel. Pedofilen utmålas, enligt Critcher, som ensidigt ond i medier och porträtteras som en ”folk devil” som hotar allmän ordning (Critcher 2003:116). Att ifrågasätta dennes ondska ses, enligt Critcher, som i princip lika ondskefullt som att vara pedofil. ”Den pedofila diskursen är primärt en diskurs av ondska”, skriver han (ibid:114).⁵⁵ Den emotionella intensitet som pedofilen beskrivs med, gör den omöjlig att problematisera. Ett sådant ifrågasättande ”är förpliktiga[t] att tolkas som att man försvarar pedofiler” (ibid:116).⁵⁶

I och med denna tydliga reaktion som pedofili ges genom medierepresentationer och så vidare, så är det också anmärkningsvärt att informanterna kontra denna samhällsliga konsensus tycker att pedofiler bör diskuteras öppet. På sina sätt, så kan man säga att informanterna inte sällar sig till de som drar den självklara parallellen mellan pedofilens begär och en eventuell handling. De försvarar alltså inte heller utlevandet av den generationsöverskridande sexualiteten, men vill yrka på pedofilens ”mänskliga rättigheter”.

Att tolka detta ifrågasättande som ett uttryck för queera synsätt på sexualitet ligger inte långt bort. Michel Foucaults (1976) teori om den genealogi som beskriver hur samkönade sexuella handlingar utvecklats från att beteckna sig själv – handlingen – till att ligga till grund för en djuptgående identitet – homosexualitet – är central inom queerteori. Foucault skriver:

Denna nya jakt på de perifera sexualföreteelserna medför en *införlämnning av perversiteterna* och en *specifisering av individerna*. Sodomini – den gamla civilrättens och den gamla kanoniska rätts sodomi – var en typ av förbjuden handling; utövaren av den var bara dess juridiska subjekt. Den homosexuelle på 1800-talet har blivit en personlighet med ett förflutet, en historia och

en barndom [...] Hans sexualitet genomsyrar hela hans person [...] Sodomiten var en återfallssyndare, den homosexuelle är nu en art (Foucault 1980 [1976]:57f)

Kritiken av denna genealogi används för att dekonstruera förment ”naturlighet” när det kommer till sexuella praktiker och identiteter. Bland andra Don Kulick (2005b) har approprierat detta på olika fenomen. Kulick har för sin del använt sig av det för att applicera på hur personer som köper sex blivit till ”sexköpare” i svensk diskurs.

Alla personer jag intervjuat till denna uppsats är självidentifierade HBTQ-personer och sexradikaler. Alla har utöver detta en starkt kritisk syn på sexualitetsnormer. Min tolkning är att man helt enkelt i analysen av ”pedofilen” applicerar sitt för övriga kritiska tänkande på sexualitet. Detta skapar vissa problem för en del av informanterna. Det är till exempel tydligt att Michelle är extremt kritisk till tidskriften, men att den lämnar henne med en känsla av ambivalens. Hen säger att tidningen:

ifrågasätter hela tanken kring sexualitet som konstruktion. [...] Den ifrågasätter ganska mycket kring... Jag säger ju att sexualitet och normer är konstruktioner [...] så hur kan jag säga att allting är en konstruktion och sedan ändå vilja dra gränser och säga att ”allt det här är ljug, men det här är ett bra ljug”? För det tycker jag ju, jag tycker att vissa gränser behövs för att skydda individer. (Michelle)

Michelles position i citatet ovan kan tyckas implicera en vidare relevans vad gäller tidningen. Att *kritisera andra normer* som också blir klämda av normativa behandlingar av sexuella beteenden, till exempel. Utifrån citatet eller informanternas i övrigt så pass negativa inställningar till *Destroyer* är det spännande att man ändå framhåller vikten i att diskutera till exempel pedofili.

En annan anledning att dessa officiella nationella diskurser ses som positiva, även om detta aldrig uttrycks explicit, grundar sig i att man tycker att den tar fasta på de personer som den ska skydda, samt den strukturella utsatthet som man tänker sig att de står inför. Informanterna gör således en maktkritisk granskning av materialet och sin samtid.⁵⁷ Man sällar sig alltså till sexradikalism enligt den version som Laskar beskriver och som jag citerat i 2.2:

Detta [sexliberala perspektiv] kritiseras utifrån ett sexradikalt perspektiv, vilket istället utgår från att individer är hierarkiskt uppdelade och har olika tillgångar och möjligheter i livet. Dessa uppdelningar ”försvarar fria val [...] och konsensusbaserade överenskommelser” (Laskar 2003:52).

Genom denna inkludering av maktobalans och svårigheten att träffa konsensusbaserade överenskommelser, lyftes det andra av Rubins diagramutsnitt ut, vilket informanterna ställt sig bakom: sex mot betalning. Generellt ses detta inte som någonting dåligt, utan sexarbetare anses ”ha rätt att sälja sina kroppar”. Men när det kommer till betalning för barns poserande i *Destroyer*, betraktas den kommersiella aspekten som någonting mer problematiskt. Det är alltså inte

betalningen i sig, utan den föreställda maktobalans köpare-säljare och den marknadslogik som den representerar, som man kritiserar. Ett av de generellt största problemen med denna relation, är att man inte är säker på säljarens möjlighet att säga nej. Den köpande parten kan diktera villkoren för den säljande, och således försvåras det sexuella samtycket. Detta framhållande av samtycke är ett imperativ som kan ses som ett sexradikalt a och o. Uttryck som ”safe, sane and consensual”⁵⁸ (säkert, smart och med samtycke) är grundbultar i BDSM-sammanhang, och även här. Till skillnad från BDSM handlar inte det samtycke som representeras här, nödvändigtvis om *sexuell lust*. Även en övervägd vilja att ingå i aktiviteten av krassare skäl (till exempel ekonomiska), gills. Dessa maktobalanser finns alltid inom köpare-säljare-relationen, men föreställs vara långt mer problematisk då den säljande är ett barn. Huvudsakligen då barnets förmåga till att fatta egna beslut, föreställs vara mindre. Detta handlar i sin tur om saker som dålig sexualupplysning och samtida uppfostran som, enligt informanterna, fokuserar på att ett barn ska *lyda* en vuxen.

Denna analys säger även någonting om sexradikalernas syn på barn. Även om man sällan framhåller vad som skulle vara att föredra, lyfter man fram att barn inom samtiden *uppfostras* enligt ett mönster där lydande premieras. Genom samtalen tycker jag mig förstå att detta kan ses som en anledning till varför barn inte kan fatta beslut, men likväl kan de inte det enligt informanterna. Därför bör sexuellt samtycke regleras genom en i samtiden bestämd ålder. När Rubin skriver om samtyckesdiskursen skriver hon om hur man inom sexradikala rörelser arbetat för juridiska och sociala rättigheter ”för frivilliga sexuella beteenden” (Rubin 1992[1984]:30). I detta inkluderar hon sådant som till exempel boy-love, vilket mina informanter alltså inte gör (ibid:30). Några tycker att detta beror på personen i fråga, medan de flesta poängterar vikten i att skydda de som antas vara oförmögna att fatta denna typ av beslut, däribland barn. Denna gräns förstås som förenlig med den maktanalys man har. Barnet, i den hierarkiskt underordnade positionen det befinner sig, kan inte lämna sitt samtycke, vilket ses som a och o för sexuellt samvaro. Till skillnad från detta menar Rubin snarare, att det är ett problem att barnet inte har möjlighet att ge samtycke och tycker att man borde uppfostra barn till att bli sexuella individer (ibid:20).

Som uppsatsens undertitel – En intervjustudie om anständiga bögar, fula gubbar och sexualiserade barn – implicerar, så handlar studiens resultat till stor del om synen på bögar, sexuellt avvikande, samt Barnet.

I ”anständiga bögar” föreligger den syn på sig själva som informanterna talat för, när vissa av dem sagt att pedofil-diskussioner riskerar att svärta ner det politiska projekt som HBTQ innebär.

Att vara anständig kan ses positivt, på så sätt att man bli lyssnad till och seriöst mottagen. Det kan också ses som att man stryker på foten, enligt Karl Anderssons analys.

Med ”fula gubbar” åsyftas den bild som ges av män vars blickar riktas mot den nakna eller avklädda kropp som porträtteras i *Destroyer*. Parallellen till pedofili och barnpornografi dras, enligt Karl genom en homofob analys, som ett ”mörkt spöke som röjer undan alla kritiker”. Jens Rydström skriver att ”[v]arje tid har sina monster” (Rydström 2004:37). Pedofiler kan ses som ett av nutidens sådana monster, men detta till trots har informanterna problematiserat denna position och varit intresserade av att ge denna en nyanserad bild.

”Sexualiserade barn” är ett begrepp som varit närvarande från början till slut i denna studie. De porträtterade individerna i *Destroyer* anses vara sexualiserade, enkom via sin närvaro i den kontext som tidningen utgör.

Den assimilationspolitik som Karl tycker sig se i analysen av hur man ser på bögen i förhandlingarna, ställer sig samtliga informanter kritiska mot. De positiva förhållanden man lyft fram med tidningen är att den leder till diskussioner om synen på andra normbrytande sexualiteter. Dessutom belyser den frågan om i vilken form av publikation som en bild räknas som barnpornografisk, och i vilken samma (typ av) bild ses som legitim. En anti-assimilationsinriktade ansats, verkar informanterna inte kunna spåra tillräckligt väl i *Destroyer*, för att se den som en värdefull sexradikal publikation. Dess huvudsakliga problem ses som just maktbalanserna och bristen på samtycke från de porträtterades håll. Även vem som tar sig an problematiken om generationsöverskridande relationer ses som ett problem. Här görs det av en äldre part, med överordnad maktposition i förhållande till den yngre. För att frågan ska bli legitim, så som Vivian tidigare uttryckt det, måste den istället föras av ungdomarna själva.

7.1 Framtida forskning

Min förhoppning är att denna studie har relevans i det att den problematiserar normer kring ålder, sexualitet och identitetsbaserad politik. Det studien tangerar, tar emellertid inte slut där. Jag hoppas att andra, liksom jag själv, tar vid här efter.

Som tidigare nämnts har ingen text- eller bildanalys inkorporerats i materialet. Detta har inte gjorts, eftersom uppsatsens ämne varit ett annat än det specifika materialet. Men upprepade gånger har frågan om vilka kroppar som åskådliggörs, ställts. Med rubriker som ”I’m thin and gorgeous!” (nr 4, s.1), eller med bilder som uteslutande föreställer späda pojkkroppar, ser jag ett intresse i att diskutera dyrkandet av smalhet. Även den stora mängd icke-vita pojkar med östeuropeiskt eller asiatiskt ursprung i tidningen och i bögpörr generellt, är ett intressant ämne att problematisera utifrån teorier om kolonialism och exotisering.

Vidare är den juridiska diskursen – liksom alla övriga diskurser – diskursivt (med)skapande av subjekt. Jag finner stort intresse i lagstiftning och skulle vilja föra vidare frågor om hur *gruppen barn* (och i förlängningen individuella barn) konstitueras genom de svenska författningssamlingarna samt internationella lagar och konventioner. I synnerhet frågor som rör barns sexualitet och föreställningar om densamma torde vara ett mycket intresseväckande fält.

Ett av de ämnen som tangerats i denna studie är frågan om generationsöverskridande kärlek, sexualitet och relationer. En mer ingående analys av vad detta kan innebära skulle med jag med glädje ta mig an. Detta med fokus på vilka former av sexuella normer man stöts mot, i sådana relationen och om det finns någon skillnad på dessa, mellan HBTQ- kontra hetero-kontexter.

Att ge unga personer talarutrymme i debatten om såväl generationsöverskridande kärlek/ relationer som sexualitet i allmänhet, är också någonting som jag ser som en viktig uppgift för framtida forskare att ta sig an.⁵⁹

8 KÄLL- OCH LITTERATURFÖRTECKNING

8.1 Primärmaterial

Destroyer – Journal of Apollonian Beauty and Dionysian Homosexuality nr 1, maj 2006.

Destroyer – Journal of Apollonian Beauty and Dionysian Homosexuality nr 3, februari 2007.

Destroyer – Journal of Apollonian Beauty and Dionysian Homosexuality nr 4, maj 2007.

Intervju med Francisco, Stockholm: 071115. Inspelning i författarens ägo.

Intervju med Kevy: Stockholm 071203. Inspelning i författarens ägo.

Intervju med Michelle: Stockholm 071115. Inspelning i författarens ägo.

Intervju med Vivian: Stockholm 071123. Inspelning i författarens ägo.

Mailintervju med Andersson, Karl: 071129. I författarens ägo.

Mailintervju med Jesper: 071123. I författarens ägo.

Mailintervju med Oskar: 071126. I författarens ägo.

8.2 Litteratur

Ambjörnsson, Fanny (2004): *I en klass för sig – Genus, klass och sexualitet bland gymnasietjejer*, Stockholm: Ordfront.

Ambjörnsson, Fanny (2006): *Vad är queer?* Stockholm: Natur & Kultur.

Bergbom, John (red.) (2000): *Shocking Lies – Sanningar om lögnen och fördomar i porrdebatten*, Stockholm: Periskop Förlag.

Bruhm, Steve & Natasha Hurley (red.) (2004): *Curiouser – On the Queerness of Children*, Minneapolis: University of Minnesota Press.

Bäsén, Anna & Niklas Långström (2007): *Pervers? – om sex utöver det vanliga*. Stockholm: Bokförlaget DN.

Califa, Pat (1994): *Public Sex - The Culture of Radical Sex*, Pittsburgh: Cleis Press.

Califa, Patrick (2002): *Speaking Sex to Power – The Politics of Queer Sex*, Pittsburgh: Cleis Press.

Crimp, Douglas (2002): *Melancholia and moralism*, Cambridge: MIT Press.

Critcher, Chas (2003): *Moral Panics and the Media*, Buckingham & Philadelphia: Open University Press.

Darj, Frida (2006): "Feminism och pornografi – en intervjuundersökning om hur porrkonsumerande feministiska kvinnor förhåller sig till porr", C-uppsats i Genusvetenskap, Södertörns Högskola.

ECPAT Sverige: *Barnpornografi – en växande industri*.

Foucault, Michel (1980 [1976]), *Sexualitetens historia 1: Viljan att veta*, Stockholm: Gidlunds.

- Gustafsson Bengt, Göran Hermerén & Bo Peterson (2005): *Vad är god forskningssed? – Synpunkter, riktlinjer och exempel*, Stockholm: Vetenskapsrådet.
- Hagner, Christina (1995): *Rätten att kränka ett barn – om barnpornografi och yttrandefrihet*, Stockholm: Ordfront.
- Hellman, Finn (2001): ”Bastoklubbslagen – en studie om dess tillämpning och dess konsekvenser”, C-uppsats i kriminologi, Stockholms Universitet.
- Kulick, Don (2005a) ”Porn”, i *Fat – The Anthropology of an Obsession*, Kulick & Meneley (red.), Stockholm & New York: Penguin.
- Kulick, Don (2005b): ”Inledning”, i: *QueerSverige*, Kulick (red.) Stockholm: Natur & Kultur;
 ”400 000 perversa svenskar”, i: *QueerSverige*, Kulick (red.) Stockholm: Natur & Kultur.
- Kurttila, Lina (2004): ”Sexkrig – en queerfeministisk diskursanalys av prostitutionsdebatten i Sverige 99-04”, C-uppsats i Genusvetenskap, Stockholms Universitet.
- Kvale, Steinar (1997): *Den kvalitativa forskningsintervjun*, Lund: Studentlitteratur.
- Mann, Thomas (1912): *Döden i Venedig*.
- Melin, Stefan (2004): *Barnkonventionen i svensk rätt – Principer & Regler i urval*.
- Moore, Patrick (2004): *Beyond Shame – Reclaiming The Abandoned History of Radical Gay Sexuality*, Boston: Beacon press.
- Nordqvist, Marie (2005): *Jämställdhetens spjutspets? – Manliga arbetstagare i kvinnoyrken, jämställdhet, maskulinitet, femininitet och heteronormativitet*, Göteborg: Arkepelag.
- Paglia, Camille (1990): *Sexual Personae - Art and Decadence from Nefertiti to Emily Dickinson*, New Haven: Yale University Press.
- Pedofili – barnpornografi och sexuella övergrepp mot barn*, (1998), Stockholm: Brottsförebyggande Rådet, Information & Förlag.
- Ravhed, Johanna (2005): ”Skolan och medierna – en förälskelse med förhinder?”, Mediepedagogisk diskussion med avstamp i gymnasieungdomars reception av *Härskarringen*”, Examensarbete vid lärarprogrammet, Högskolan Dalarna.
- Rosenberg, Tiina (2002): *Queerfeministisk Agenda*, Stockholm: Atlas.
- Rubin, Gayle (1992[1984]): ”Thinking Sex”, i *The Lesbian and Gay Studies Reader*, Abelove, Barale & Halperin (red.), New York & London: Routledge.
- Rydström, Jens (2004) ”Från fula gubbar till goda föräldrar”, i: *I den akademiska garderoben* (Olsson & Olsson. (red.)) Stockholm: Atlas.
- Sexuell exploatering av barn i Sverige*, Stiftelsen Allmänna Barnhuset, Skriftserie 2005:2.
- SOU 2007:54, *Barnet i fokus – En skärpt lagstiftning mot barnpornografi*.
- Svensson, Ingeborg (2007): *Liket i garderoben*, Stockholm: Normal förlag.

- Vance S. Carol (red.) (1984): *Pleasure and Danger – Exploring Female Sexuality*, Boston: Routledge & Kegan Paul.
- Warner, Michael (red.) (1993): *Fear of a queer planet – Queer Politics and Social Theory*, Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Wilde, Oscar (1890): *Dorian Grays porträtt*.
- Winther-Jørgensen, Marianne och Phillips, Louise (2000): *Diskursanalys som teori och metod*, Lund: Studentlitteratur.
- Östergren, Petra (2006): *Porr, horor och feminister*, Stockholm: Natur och Kultur.

8.3 Artiklar

- Andersson, Karl: ”Bögskräck stoppar min tidning”, *Aftonbladet* 060702. Tillgänglig via: <http://www.aftonbladet.se/debatt/article390091.ab> (071226).
- Henriksson, Joakim: ”Är Karl Andersson en pedofil?”, *Kulturrevolution.se* 060705. Tillgänglig via: <http://kulturrevolution.wordpress.com/2006/07/05/ar-karl-andersson-en-pedofil/> (071226).
- Kemilä, Alexander: ”Manliga homopar har svårt att bli föräldrar”, *Allt om barn* 071128. Tillgänglig via: http://www.alltombarn.se/du_och_barnet/manliga-homopar-har-svart-att-bli-foraldrar-1.3791 (080104).
- Laskar, Pia: ”Queer och paradoxen – Queer som analysinstrument – eller som västerradikal eller nyliberal sexpolitik”, i *Professorsföreläsningar på DI* nr 2/03, s. 47-57.
- Lykke, Nina: ”Nya perspektiv på intersektionalitet. Problem och möjligheter”, ur *Kvinnovetenskaplig Tidskrift* nr 2-3/05.
- Persson, Daniel: ”Tonårspojkar är väldigt vackra”, *Aftonbladet* 060621. Tillgänglig via: <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article387709.ab> (071226).
- Persson, Louise: ”Mångfald är Prides tema i år - men är det verkligen så?”, *Fribetspropaganda och digital praxiac* 060804. Tillgänglig via: <http://www.louisep.com/node/1208#comment> (071226).
- RFSL: ”RFSL byter namn till RFSL - Riksförbundet för homosexuella, bisexuella och transpersoners rättigheter”, 070702. Tillgänglig via <http://www.rfsl.se/?p=3815&aid=4215> (071226).
- ”Scandalized Scandinavians”, i *The Guide*, augusti 06. Tillgänglig via: <http://www.guidemag.com/magcontent/invokemagcontent.cfm?ID=037192F4-1B60-4C89-9222F5F3DCBF629E> (071230).
- Stenros, Jaako: ”Sex Destroys Beauty – The Luxury of Boys”, i *Kasino A4*, nr 5/07, s.80-83.
- Tornberg, Henrik: ”En vecka i stolthetens tecken”, för *Sylvester.se* 060731. Tillgänglig via: <http://www.sylvester.se/content/article.asp?itemid=3394> (071209).

Ösgård, Ingela: ”Enighet om oenighet”, i *Insikt* nr 4/07, s.22.

8.4 Internet

Böglobbyn: www.svt.se/boglobbyn (071226).

Destroyer: www.destroyerjournal.com (071121).

ECPAT Sverige: www.ecpat.se (080104).

Fribetspropaganda och digital prozäq: <http://www.louisep.com> (071226).

Guide Magazine: <http://www.guidemag.com/> (071230).

Hallongrottan Böcker & Kuriosa: www.hallongrottan.com (080102).

Kasino A4: www.wearekasino.com (080105).

K.I.M – Kön Identitet Mångfald: www.kim.nu (071218).

Kulturrevolution.se, <http://kulturrevolution.wordpress.com/>, (080116).

NAMBLA – North American Man/Boy Love Association: www.nambla.org (080108).

Nationalencyklopedin, www.ne.se (080118), sökord: *Apollinsk, Dionysisk*.

Qruiser: www.qx.se (071226).

RFSL – Riksförbundet för Homosexuella, Bisexuella och Transpersoners rättigheter:
www.rfsl.se (080105).

RFSU – Riksförbundet För Sexuell Uppllysning: www.rfsu.se (071226).

SHAME: www.shame.nu (071226).

Stockholm Pride: www.stockholmpride.org (071125).

Sylvester.se: www.sylvester.se, (071209).

Wikipedia: www.wikipedia.org, Sökord *BDSM, DSM-IV, Destroyer Magazine, Hentai, Pomosexual; Safe Sane and Consensual, Twink*. (080105).

8.5 Muntliga källor

Intervju med Hirsland, Henrik. Stockholm 071123. Inspelning i författarens ägo.

Intervju med Westerlund, Ulrika. Stockholm 071119. Inspelning i författarens ägo.

8.6 Övriga källor

Böglobbyn, SVT 2. SVT2 061204.

9 BILAGA 1: INTERVJUGUIDE, SEXRADIKALA FÖRHANDLINGAR.

VEM ÄR PERSONEN OCH VAD INNEBÄR SEXRADIKALISM FÖR DENNA/E

- Namn, ålder, könsidentitet, sexualitet, social bakgrund, politisk åskådning, utbildning.
- Vad betyder sexradikalism för dig?
- Hur länge har du kallat dig sexradikal och varför?
- Hjärtefrågor – belyser samtiden och personens individuella åsikter.
- Tycker du att det finns en sexradikal diskussion i Sverige idag?
- Hur kopplar du sexradikalism till feminism, queer, liberalism och makt?

ATT FÖRHÅLLA SIG TILL LAGAR

- Läger du stor vikt vid att rätta sig efter lagar?
- Är du medveten om lagarna rörande barnporr?
- Definierar du det här som barnporr?

HUR SER FÖRHANDLANDET UT I FÖRHÅLLANDE TILL JUST DESTROYER?

- Har du någon gång hört talas om tidningen *Destroyer*? Läst den?
- Vad tänker du när du läser/tittar på tidningarna?
- Har du tagit del av debatten tidigare? Till exempel i Böglobbyn, på *6debatt*-listan, på Pride eller i dags- eller veckopress?
- Skulle du vilja att *Destroyer* gick att köpa i butik/er?

HUR SER PERSONEN PÅ SPECIFIKA FENOMEN SOM HAR RELEVANS I FRÅGAN?

- Generell åsikt rörande porr?
- Assimilationspolitik
- Tycker du att *Destroyer* belyser andra frågor som är viktiga att diskutera?
- Hur tycker du att barn porträtteras i den här diskussionen? Både i tidningen och i mottagandet av den.
- Hur tycker du att barn ska porträtteras?
- Ska man skydda vissa grupper genom att göra inskränkningar i vissa lagar, till exempel tryckfrihets- eller yttrandefrihetslagen?

REPRESENTATION

- För *vems skull* borde barnporr (inte) säljas?

10 BILAGA 2: FRÅGELISTA

Stockholm 2007-11-17

Hej!

Tack för att du vill ställa upp i den här intervjun. Dina svar kommer att användas som underlag till en uppsats som jag skriver inom ramarna för kandidatkursen i genusvetenskap vid Stockholms Universitet. Min uppsats kommer att handla om olika personers syn på dels sexradikal politik i allmänhet, dels hur dessa personer ser på en specifik tidskrift utifrån det faktum att de kallar sig sexradikala. Intervjun är uppdelad i två delar: den första kommer att handla om dig och hur du förhåller dig till/definierar olika begrepp samt mer ingående om vad sexradikalism betyder för dig. Den andra delen handlar om hur du förhåller dig till tidskriften. Du kan läsa mer om den i del två, men för att få så bra resultat på första delen som möjligt ber jag dig att inte läsa del två i förväg.

Du kommer att vara helt anonym i uppsatsen, och jag vill att du själv ska välja vilket namn jag ska använda när jag skriver om dig, och även vilket personligt pronomen (han, hon, hen, den, det) du vill ha. Det är bara jag som kommer att ha tillgång till dina intervjusvar. Jag kommer att skriva ut dem och spara dem hemma hos mig. Jag vill gärna att du ska ta del av uppsatsen om du själv vill, men detta kommer att bli runt tid för ventilerung (i början av januari) alternativt när uppsatsen redan är klar.

Om det är någon fråga som du inte vill svara på eller om det är någon fråga du inte förstår – hör av dig till mig via mail eller telefon (se nummer nedan) så vidareutvecklar jag den. Skicka intervjun till mig på rebecca.kerstinsdotter@gmail.com. Jag behöver ditt svar senast måndagen den 26 november. Om du glömt någonting så kan du också återkomma sedan och om jag har några följdfrågor så hör jag av mig.

Tack för hjälpen!

Vänligen

DEL I

- Börja med att besvara följande frågor rörande dig själv/ditt liv:

- Önskat namn att använda i uppsatsen (Ej ditt riktiga namn)
- Hur gammal är du?
- Hur definierar du ditt kön (samt önskat personligt pronomen)?
- Sexualitet?
- Politisk åskådning i övrigt?
- Utbildning – vad har du läst och hur mycket?
- Var bor du? Har du alltid bott där?
- Hur lever du och med vilka? (Till exempel ensam, i kollektiv, med partner, med vän, med kärnfamilj).
- Tycker du att det är viktigt att rätta sig efter lagar? Gör du det?

- Definiera följande begrepp och skriv lite längre om hur du förhåller dig till dessa fenomen:

- Makt
- Assimilationspolitik
- Porr

- **Svara mer utförligt på följande frågor om sexradikalism**

- Hur definierar du sexradikalism?
- Hur länge har du kallat dig sexradikal, och varför började du göra det?
- Skiljer din syn på begreppet sig mot vad du tror att det betyder för andra?
- Läser du/har du läst några sexradikala tänkare/debattörer? Vilka? Vad tycker du om dessa?
- Vilka sexradikala frågor tycker du är viktigast eller mest intressanta?
- Tycker du att det finns en sexradikal rörelse i Sverige idag?
- Har sexradikalism någonting med feminism att göra? Ser du några skillnader eller likheter?
- Har queer någonting med sexradikalism att göra? Ser du några skillnader eller likheter?

DEL II

Svara på följande frågor en efter en. Låt mina frågor stå kvar och skriv så långt som du kan/orkar.

Den här uppsatsen utgår som jag ovan nämnt från en tidskrift, nämligen *Destroyer*.

- Har du någon gång läst *Destroyer* eller på annat sätt hört talas om den?

Om du svarat ja på ovanstående fråga:

- Vad har du hört om tidningen? Var har du hört detta?
- Vad har du för förståelse om tidningens innehåll?
- Vad tycker du om tidningen?

2. Gå nu in på tidningens hemsida, <http://destroyerjournal.com/>. Där kan du ta del av framsidorna samt en kort överblick över tidningens innehåll.

Efter att ha tagit del av ovanstående material, har du då några reaktioner som du vill dela med dig av?

3. Kontroversen kring denna tidning handlar om att den av vissa debattörer anses sprida barnpornografiskt material. Skapare och ansvarig utgivare, Karl Andersson, menar att så inte är fallet utan att den helt och hållet rör sig inom ramarna för vad som är lagligt.

- Har du tagit del av denna debatt tidigare? (Till exempel i det svenska tv-programmet Böglobbyn, på 6debattlistan, på Pride eller i dags- eller veckopress?)
- Vet du hur lagarna om barnporr ser ut?
- Tycker du att det här är barnporr?
- Är det någon skillnad på om det är tecknade bilder, texter och fotade bilder - vad gäller om det är porr eller inte?

4. Lagen säger att alla som poserar nakna (i pornografiskt syfte) måste fyllt 18 år vid fototillfället.

- Är en 18-årsgräns bra (för att få posera naken)?
- Spelar det någon roll om modellerna är över 18 år om de ser yngre ut?

5. Många HBT-inriktade butiker har valt att inte sälja tidningen, däribland föreningen/festivalen Stockholm Pride. Idag går tidningen inte att köpa någonstans i Sverige. Utgå i ditt svar från att tidningen är helt och hållet laglig.

- Vad tycker du om det beslutet?
- Skulle du vilja att *Destroyer* gick att köpa i butik/er?
- Kan du se några problem med att sälja tidningen i en HBT-inriktad butik?
- Kan du se några problem med att inte sälja tidningen i samma butik?
- Vem borde bestämma vad som säljs i en sådan butik
- En arbetsgrupp som gick under namnet *Pedofila arbetsgruppen* har tidigare uteslutits ur RFSL, som då stod för *Riksförbundet för sexuellt likaberättigande*. Vad tycker du om det?

6. Barn är enligt barnkonventionen alla under 18 år.

- Hur tycker du att barn behandlas/beskrivs i tidningen?
- Hur tycker du att barn behandlas/beskrivs i mottagandet av tidningen?
- Hur tycker du att barn ska behandlas/beskrivas?
- Tycker du att man ska kunna skydda vissa grupper genom att göra inskränkningar i vissa lagar, till exempel tryckfrihets- eller yttrandefrihetslagen?

7. Övrigt

- Karl Andersson uppger att hans syfte är att hylla pojkens skönhet samt inte visa upp den bögnorm som syns i standardbögtidningar. Andersson menar att hans tidning är anti-assimilationspolitisk och att han slåss för att vara bög på sitt eget sätt.

- Tycker du att han lyckas med sitt syfte?
- Gör syftet att du ser annorlunda på produkten?

Tycker du att *Destroyer*frågan belyser några andra frågor som är viktiga att diskutera?

Finns det något annat du vill säga som du tycker att jag missat?

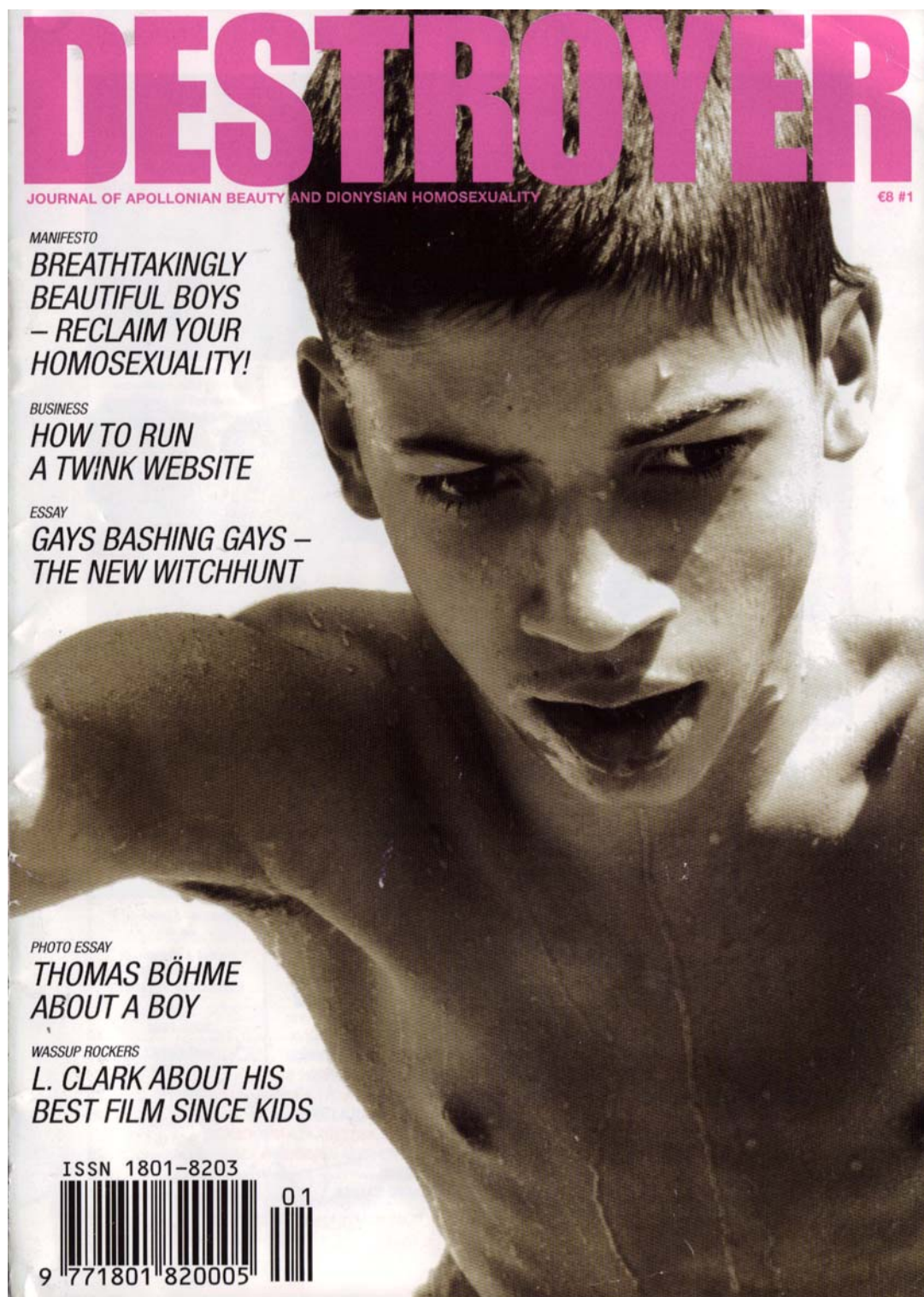

Bild 1: Framsida *Destroyer* nr 1.

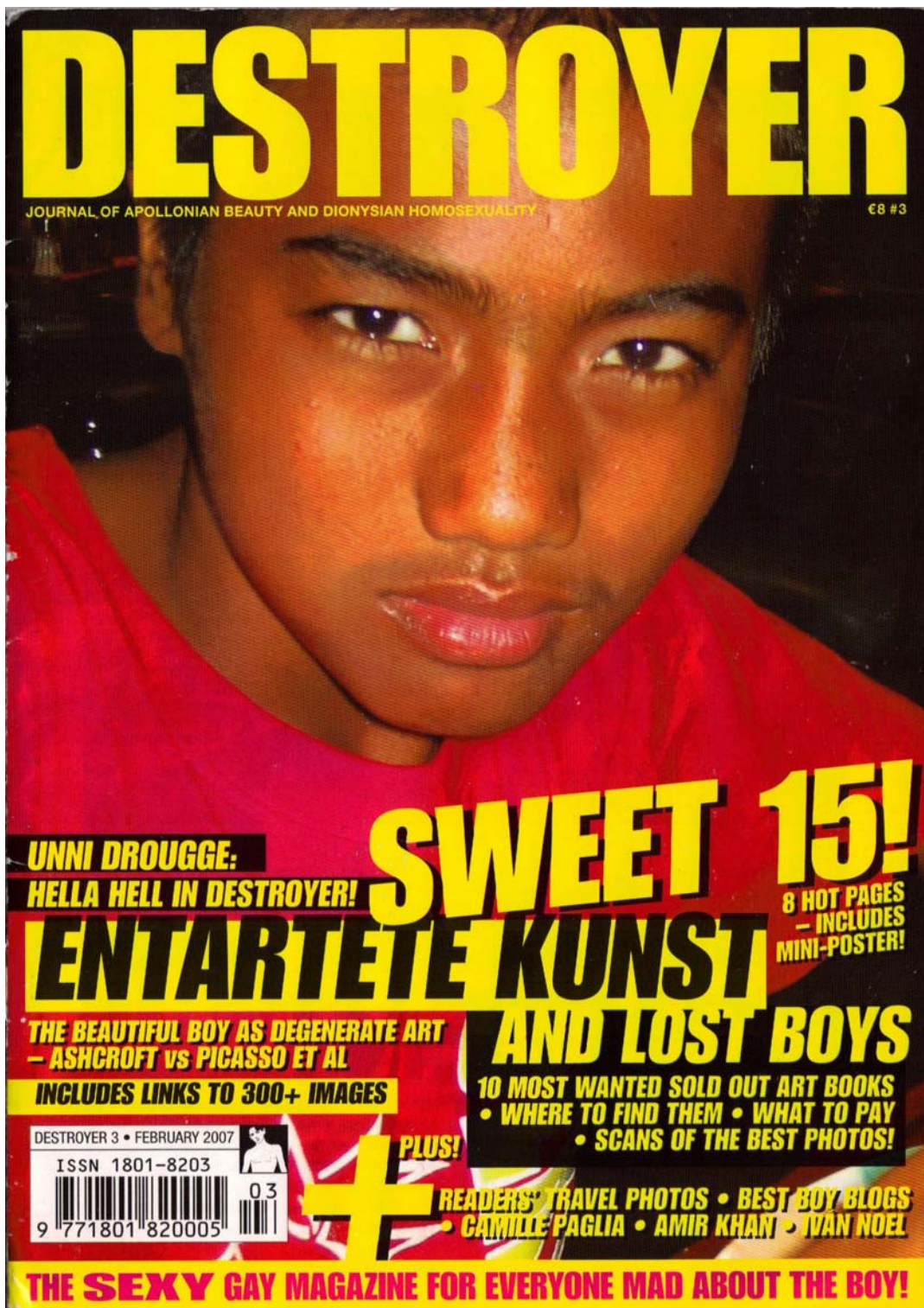

Bild 2: Framsida *Destroyer* nr 3.

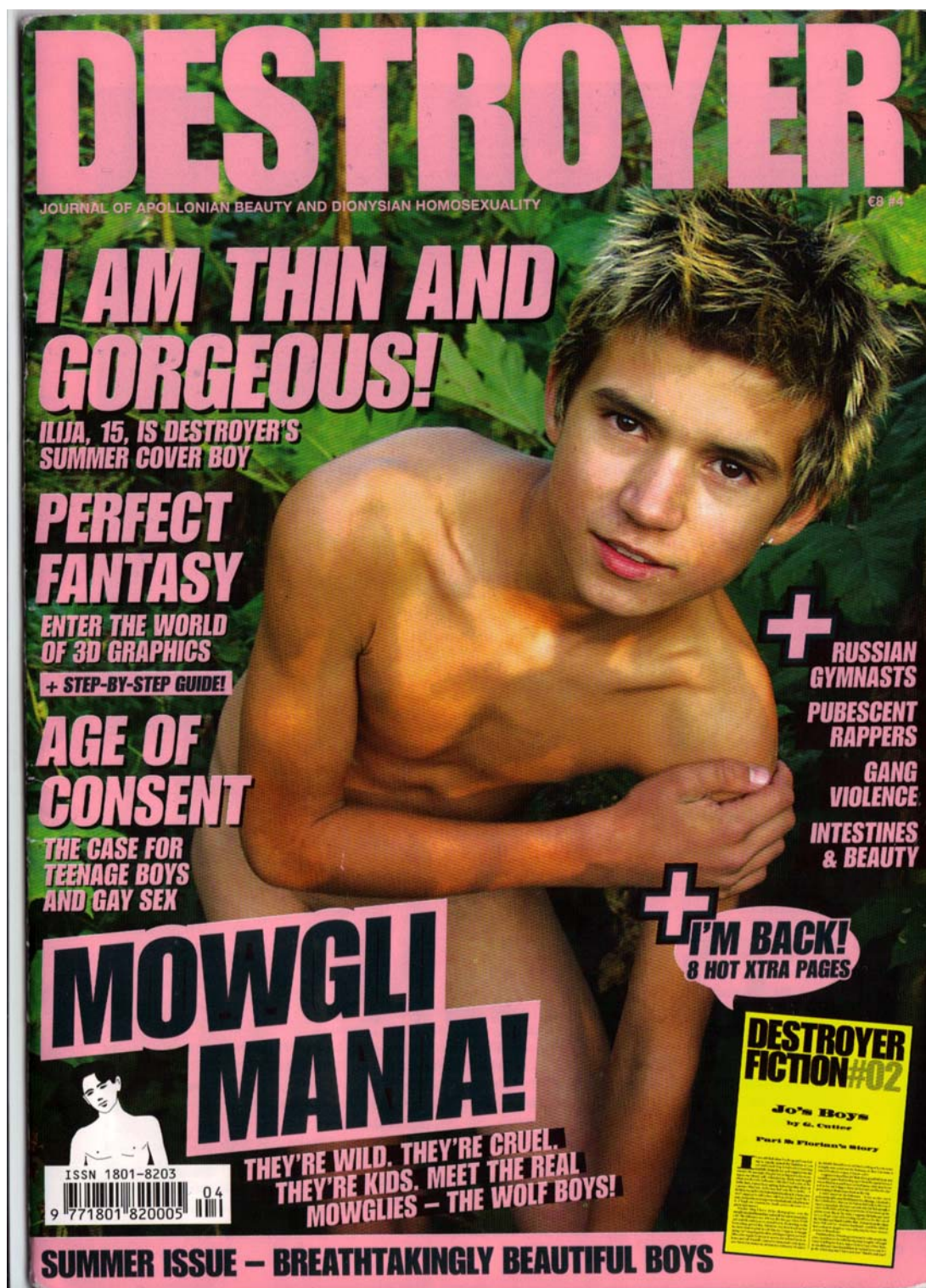

Bild 3: Framsida *Destroyer* nr 4.

12 BILAGA 4: BILDER UR *DESTROYER*

Bild 4: Mellanmål

Destroyer nr 3, s. 10.

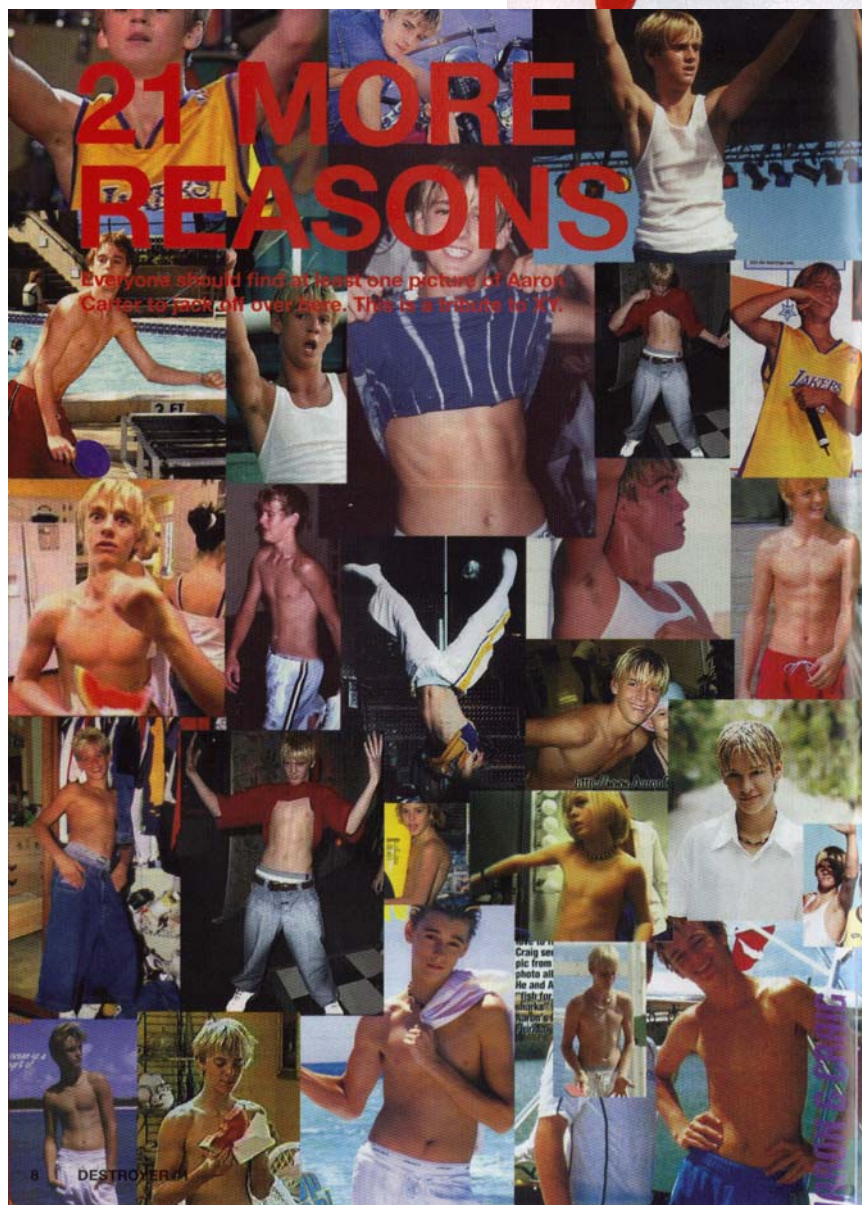
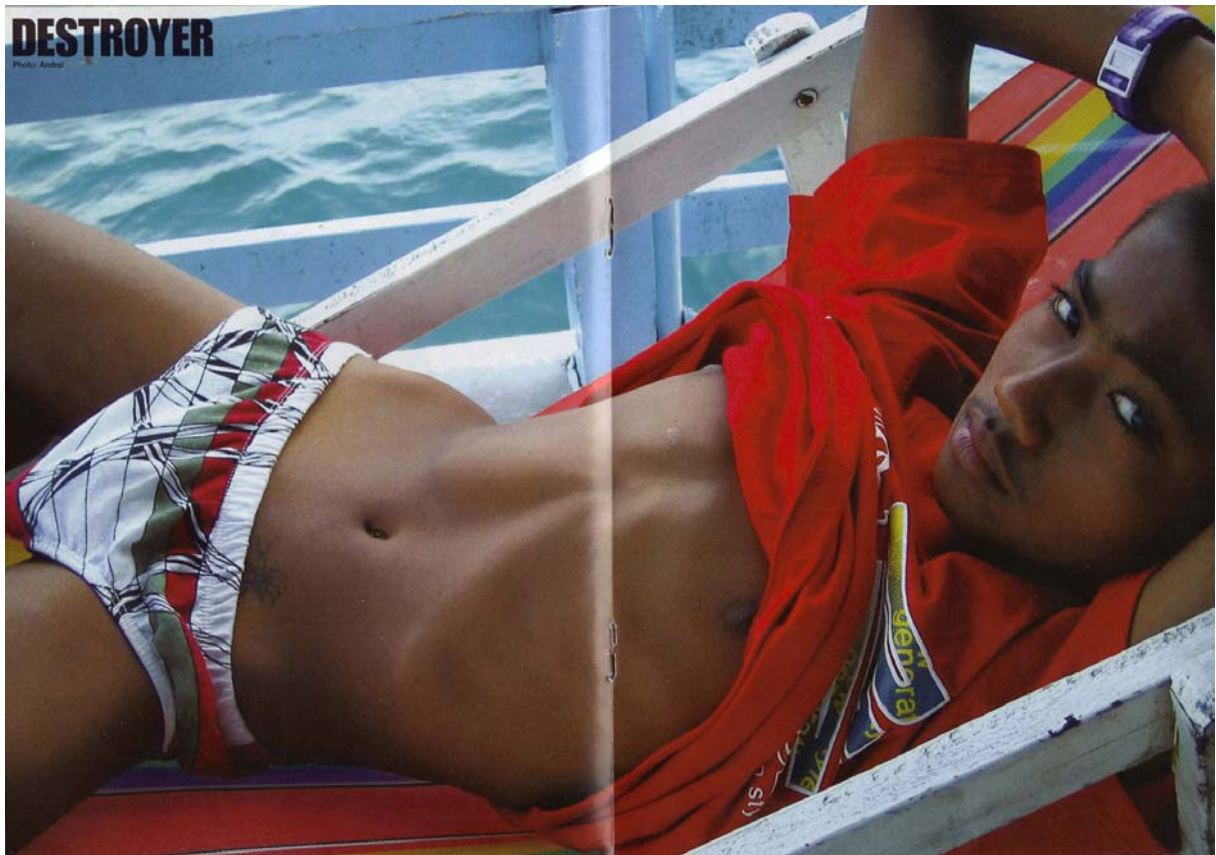

Bild 5: Aaron Carter

Destroyer nr 1, s. 8.

Obsession

READER PHOTOS!

You readers are fantastic – continue to send photos from your holidays and I'll publish them on this page. First out is Joe from Texas.

JOE'S STORY My boyfriend and I were on a train trip. We were in a station somewhere near Chennai (formerly Madras), just walking around stretching our legs. I think I was reviewing/deleting photos from my camera when these guys came up to see what was going on. They asked me to take their picture, so I obliged. Their older friend showed up with the puppies, in a kind of obvious ploy to make a better picture and get a bit of money from me, which worked on both accounts. The photos were taken in December of 2003.

WANNA CONTRIBUTE? E-mail your photos to editor@destroyerjournal.com or send them to **Destroyer**, P.O. Box 101, CZ-120 00 Praha 2, Czech republic. Published photographers gets the next issue for free.

Ovan, Bild 6: Tong.
Destroyer nr 3, s.22-23.

Bild 7: Obsession
Destroyer nr 3, s 9.

Bild 8: Iija. Destroyer nr 4, s.21.

---

¹ I denna uppsats använder jag mig av begreppet HBTQ, vilket består av det gängse använda begreppet HBT samt ett tillagt Q. HBT står för Homosexuella, Bisexuella samt Transpersoner. Jag väljer att lägga till Q för *queer* - ett begrepp jag definierar tydligare under 2.1, men som i sin mest grundläggande mening står för "kritik mot heteronormativitet". I de fall där personer eller organisationer använder HBT som begrepp för sig själv eller sin verksamhet/community har detta tagits i beaktande. För kontinuitetens skull använder jag ändå HBTQ i beskrivningen av även dessa.

² Från 1979 arrangerade RFSL den då kallade "Homosexuella frigörelseveckan". 1998 skildes festivalen från RFSL och blev en fristående verksamhet. Information om festivalen har primärt inhämtats via www.stockholmpride.org (071120).

³ För mer information om tidskriften, se www.destroyerjournal.com (080116).

⁴ Andersson, Karl, "Tonårspojkar är väldigt vackra", 060621, <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article387709.ab> (080103).

⁵ All information rörande händelsen kommer från intervju med Ulrika Westerlund samt mailintervju med Karl Andersson.

⁶ SVT2 061204. Böglobbyn sändes enbart en säsong, men hemsidan www.svt.se/boglobbyn finns fortfarande att tillgå. (071218).

⁷ Programpunkten anordnades av ett anonymt nätverk under namnet QUEERMAFFIAN. Mer information om programpunkten finns i artikeln "Enighet om oenighet" i Lafa:s (Landstinget förebygger aids) tidskrift *Insikt*, nr 4/07.

⁸ Exempel på dessa är i bloggarna *Frihetspropaganda* <http://www.louisep.com/node/1208#comment> (071226) och *Kulturrevolution.se*, <http://kulturrevolution.wordpress.com/2006/07/05/ar-karl-andersson-en-pedofil/> (071226); samt i *Aftonbladet* <http://www.aftonbladet.se/debatt/article390091.ab> (071226). Den finska konsttidningen *Kasino A4*, publicerade en fyra sidor lång intervju med Andersson: "Sex Destroys Beauty – The Luxury of Young Boys" i nr

---

5/07, se: <http://www.wearekasino.com/> (080105). Den nordamerikanska tidningen *Guide Magazine* publicerade en kritisk artikel om behandlingen av tidskriften. Via: <http://www.guidemag.com/magcontent/invokemagcontent.cfm?ID=037192F4-1B60-4C89-9222F5F3DCBF629E> (080103).

⁹ Petra Östergren skriver i *Porr, horor och feminister* (2006:30) att det inte funnits någon sexradikal rörelse i Sverige, eller åtminstone ingen samlad sådan. Flera av mina informanter vittnar om detta och jag håller själv med om att det inte finns någon ”rörelse”, men väl sexradikala röster och initiativ. Begrepp som ”sexradikala grupper” används ändå i denna uppsats. Detta görs för att understryka att de personer som ser sig som sexradikaler ändå förhåller sig aktivt till begreppet. Därmed är de en del av ett sexradikalt samtal inom till exempel de extremt varierade grupperna HBTQ-personer, liberaler, anarkister eller feminister.

¹⁰ Med detta åsyftas primärt lagar, förordningar och praxis (se 5.3), men även medicinsk diskurs är relevant.

¹¹ Rosenberg tillskriver denna amerikaniserade version av begreppet till aktivistgruppen Queer Nation som 1990 spred sitt politiska manifest under manifestationer i såväl New York som Chicago (Rosenberg 2002:34ff).

¹² Huruvida detta verkligen lyckats och/eller är önskvärt skriver Ambjörnsson om i *Vad är queer?* (Ambjörnsson 2006:194ff). Se även Laskar (2003) ”Queer och paradoxen”, om samma fråga.

¹³ Jag använder mig varierat av tre personliga pronomen: han, hon och hen. *Han* betecknar här personer som ser sig som män. *Hon* betecknar personer som ser sig som kvinnor. *Hen* är ett vanligt könsneutralt pronomen som influerats från finskans *hen* eller *hän*. Det används i denna uppsats dels för att beteckna personer som ser sig som någonting utöver/emellan man och kvinna, till exempel de som kallar sig intergender. Det används också när jag syftar till en icke könsbestämd eller specifik person, till exempel *författaren/ pedofilen/ barnet*. Jag utgår i användningen från vad informanterna själva önskar för pronomen. I de fall jag inte vet vilka pronomen personer (till exempel offentliga personer och teoretiker) föredrar, har jag gjort ett antagande utifrån namn. I de fall där teoretiker bytt namn och/eller pronomen, utgår jag (såvitt jag är medveten om dessa förändringar) från de nya namnen, bortsett från litteraturförteckningen. Jag ber om ursäkt för eventuella felbenämningar.

¹⁴ För en längre utveckling av denna polemik, se Ambjörnsson (2006:102ff), Vance (1984) eller Kurttila (2004).

¹⁵ SHAME pågick mellan 2001 och 2003. Festivalen startade som en kritik mot Stockholm Pride, då man menade att ombildningen från Frigörelseveckan till Stockholm Pride inneburit en avradikalisering av festivalen. Under åren anordnades debatter om sexarbet(ar)e och sexköpslagen, bisexualitet, Pride vs Shame; intersexualism, droger och gatukonst. SHAME var till hälften en filmfestival, och man kopplade filmer till de debatter som hölls. Festivalen var enligt Henrik Hirseland, väldigt välbesökt och omtyckt både bland HBTQ-personer och andra intresserade av alternativa versioner av sexualpolitiska arenor. (Information via intervju med Henrik Hirseland). För mer information om innehåll, se festivalens hemsida: www.shame.nu (071230).

¹⁶ Tabellen är hämtad ur Ambjörnsson 2006:86.

¹⁷ BDSM är en förkortning som inrymmer tre begreppspår: BD för Bondage/Disciplin, DS för Dominans/Underkastelse (Submission) och slutligen SM för Sadism/Masochism. (<http://sv.wikipedia.org/wiki/BDSM> , (071222)).

¹⁸ Frågan om BDSM ligger för närvarande under lupp inom tongivande sexualpolitiska organisationer såsom RFSL (Riksförbundet för Homosexuella, Bisexuella och Transpersoners rättigheter) och RFSU (Riksförbundet För Sexuell Upplysning). Detta genom såväl motioner som genom sådana panelsamtal som till exempel ”Ömhet i dubbel bemärkelse”, vilket arrangerades av RFSU på Södra Teatern den 28 maj 2007. För mer information om samtalet, se: http://www.rfsu.se/sodran_diskuterar_sex_med_rfsu.asp (071226).

¹⁹ Parafilier är det av forskare och sexologer använda begreppet för ”ovanliga sexuella intressen”. Detta används parallellt med ”sexuella avvikelser” och föreställs vara mindre laddat eller fördömande än ”pervers”. Ordets etymologiska bakgrund härstammar från grekiskans *para* – bredvid, och *philia* – kärlek. (Bäsén & Långström 2007:13).

²⁰ DSM-IV är den fjärde versionen av Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. Inom svensk psykiatri används denna som komplement till den övergripande och av alla läkare använda diagnoslistan ICD-10 (International Classification of Diseases) DSM-IV täcker alla hittills kända *psykiatriska sjukdomstillstånd och störningar*. BDSM-praktiker och andra parafilier beskrivs under avsnitt 11 (Sexuella störningar). Se: <http://sv.wikipedia.org/wiki/DSM-IV> (080106) för mer information.

²¹ Föräldrabalken (1949:381) reglerar förhållanden mellan barn och dess vårdnadshavare. Att ett barn bara kan ha två vårdnadshavare försvårar även för homosexuella män som vill skaffa barn med varandra. Se http://www.alltombarn.se/du_och_barnet/manliga-homopar-har-svart-att-bli-foraldrar-1.3791 (080104) för intervju med RFSL:s förbundsordförande Sören Juvas för diskussion om detta.

²² ”Den som i annat fall än som avses förut i detta kapitel, har samlag med sitt helsyskon, döms för samlag med syskon till fängelse i högst ett år.” (BrB 5 kap. 7§).

²³ Med performativt skapande menas ”den *process* varigenom språkliga beteckningar och andra praktiker skapar vissa subjekt och identitetspositioner” (Nordqvist 2005:27 kurs i orig.). Här skapas till exempel positionen *pedofil*.

²⁴ Med hegemonisk menas här ”*organisering av samtycke* - som de processer varigenom underordnade medvetandeformer konstrueras utan att våld eller tvång tillgrips” (Barrett (1991) i Winther-Jørgensen & Phillips 2000:39). Begreppet är i denna användning konstruerat av den italienska kommunisten Antonio Gramsci.

²⁵ Inte heller gör jag någon principiell skillnad mellan ”porr” och ”erotik”, vilket ofta görs i samtiden. Min mening är att detta är en eufemism som delar in sexualitet i hård kontra mjuk variant. I uppsatsen används pornografi och porr synonymt. Enbart en av mina informanter gör någon åtskillnad på erotik och porr. Detta handlar då om ljussättning och huruvida de porträtterade skådespelare eller inte, samt om bilderna visar könsorgan eller inte.

²⁶ Se Kulick, Don (2005a) för en intressant diskussion om denna typ av porr.

²⁷ Se till exempel Kurttila (2004) eller Darj (2006).

²⁸ Det finns egentligen inte någon 18-årsgräns i formell mening, i svensk lagstiftning. Detta ligger dock under utredning för närvarande. För en utveckling av detta, samt för mer ingående beskrivning av lagarna, se 5.3.

²⁹ Pre-pubertal betecknar den som inte är köns mogen och inte utvecklat sekundära könskaraktäristika, såsom könsbehåring eller bröst. Den pedofila läggningen delas upp i *hebefil* kontra *pedofil* läggning, beroende på om personen attraheras av individer i förpuberteten (ungdomar) eller yngre barn. Till dessa olika positioner tillskrivs olika psykiatriska beskrivningar och beteendemönster. (BRÅ 1998:7ff).

³⁰ ”Den som har samlag med ett barn under femton år eller som med ett sådant barn genomför en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförlig med samlag, döms för våldtäkt mot barn till fängelse i lägst två och högst sex år.” (BrB 6 kap. 4 §)

³¹ Jag väljer att använda beteckningen boy-love när jag syftar till äldres attraktion för eller kärlek till pojkar. Framförallt gör jag detta eftersom NAMBLA (North American Man/Boy Love Association) använder denna beteckning, samt att det görs i andra sammanhang, till exempel av Patrick Califia (1994). Jag har inte översatt ordet till svenska då jag inte finner något likvärdigt ord.

³² Med assimilationssinriktad menar jag här en HBTQ-rörelse eller –politik som främst syftar till att legitimeras och ge HBTQ-personer juridiska rättigheter som är likvärdiga normens.

³³ Porr har ingen generell värdebeladdning för Östergren, utan ses som ”en kommersiell handel med handlingar som har sexuell innebörd för de inblandade” (Östergren 2006:46). Hon skriver därför att hon i sin studie valt att inte titta på djurporr eller ”det som kallas barnporr” (ibid:59). Hon skriver vidare att dokumenterat sex mellan vuxna och barn alltid ”är övergrepp och [...] [inte] borde kallas barnporr. Det är inspelade övergrepp på barn” (ibid: 68). Hon vill alltså inte kalla denna form av representationer för barnporr, men nämner inte heller poseringspornografi. Det är för övrigt viktigt att poängtera att Darjs studie inte av Darj själv benämns som ett sexradikalt projekt, utan att detta är min definition av studien.

³⁴ I *Public Sex* (1994) är dessa ”Sexual Outlaws v. The Sex Police” (s.29-38), *The Age of Consent: The Great Kiddy-Porn Panic of 777*” (s.39-52), ”The Aftermath of the Great Kiddy-Porn Panic of 777” (s.53-70), ”Feminism, Pedophilia and Children’s Right” (s.136-147). I *Speaking Sex To Power* (2002) finns ”Boy-Lovers, Crush Videos, and That Heinous First Amendment” (s.257-276).

³⁵ ECPAT står för ”End Child Prostitution, Child Pornography and Trafficking in Children for Sexual Purposes”. ECPAT Sverige är en del av ECPAT International. Föreningens arbete bedrivs enligt hemsidan ”effektivt och målinriktat i syfte att *avskaffa sexhandel med barn*. ECPAT sysslar inte med välgörenhet utan tar sig friheten, utifrån ett barnrättsperspektiv, att kritisera politiker, lagstiftare eller andra som kan göra mer för att motverka barnsexhandel”. Citat och övrig information återfinnes på föreningens hemsida: www.ecpat.se (080104).

³⁶ Efterlysningen har införts på nätgemenskapen *Qruiser* (tillgång via www.qx.se), vilket är en HBTQ-inriktad nätgemenskap. I klubbarna *LASH*, *Sexradikalerna*, *Sexradikala feministerna*, *Slampighet som feministisk strategi* samt *Club Wotever* har jag sökt informanter som själva definierat sig som sexradikaler. I efterlysningen framgår syftet med intervjun (att utgöra material till denna uppsats), samt att det som legat till grund för samtalet varit att samtala om frågor som ses som ”mer problematiska” än andra.

³⁷ Jmf Ambjörnsson 2004:25.

³⁸ Karl Andersson har bott och verkat i såväl Tjeckien som Tyskland under tidningens produktionsperiod, men fortfarande kallas tidskriften ”swedish-based” (http://en.wikipedia.org/wiki/Destroyer_Magazine 071209). Vad ”svensk” betyder i den här frågan är en ideologisk diskussion som jag inte initierar i detta projekt. Det bör sägas att denna svenskhet är en del av en nationalistisk diskurs där riket Sverige har gränser skapade av geografi men också specifika lagar och förordningar samt ett språk och andra nationella symboler.

³⁹ *Qruiser* är tillgängligt via www.qx.se eller www.corky.se och är en del av QX Förlags affärsverksamhet. Vid sidan av detta ger förlaget ut månadstidskriften *QX* samt nättidningen på www.qx.se. Nätgemenskapen är ett uttalat HBTQ-community, vilket anges bland annat när man söker medlemskap. Förmodligen innebär detta att jag begränsat mitt urval av sexradikaler till HBTQ-personer, vilket också stämmer överens med min uppfattning av informanterna. Se vidare under 5.1.

⁴⁰ För att definiera begreppet omnisexuell används föreningen KIM:s (Kön Identitet Mångfald) definition: ”en person som inte vill/kan definiera sin sexualitet”. http://www.kim.nu/index.php?option=com_content&task=view&id=62&Itemid=67 (071226).

⁴¹ Förkortningen FTM står för *Female-to-Male* och översätts till svenska till *Kvinna-till-Man*. FTM betecknar vanligtvis en man som fötts som kvinna. För mer information om olika transkategorier, se föreningen KIM:s hemsida www.kim.nu (080105).

---

⁴² Att anonymisera Karl Andersson har inte varit ett alternativ i denna uppsats. Den primära anledningen är att han har en väldigt avgörande position i förhållande till tidningen *Destroyer*. Jag kommer genom uppsatsen att kalla honom ”Karl Andersson” eller ”Karl”. Jag kommer bara att kalla honom ”Andersson” när jag explicit presenterar tidningen (under 5.2) eller när någon informant kallar honom så. I och med att det är kutym att benämna offentliga personer vid efternamn kan mitt val ses som något som går emot konventionen och som särskiljer honom från till exempel Ulrika Westerlund i inledningen. Anledningen till detta är att det skulle medföra en för stor särskilning mellan honom och de övriga informanterna, vilkas utsagor jag ser som primära för denna uppsats.

⁴³ Intergender är enligt föreningen KIM ett begrepp som betecknar personer som är ”känslomässigt intersexuell[a] (ibland även ett politiskt ställningstagande). Vissa personer som är intergender identifierar sig som både man och kvinna, vissa identifierar sig som varken man eller kvinna”.

http://www.kim.nu/index.php?option=com_content&task=view&id=62&Itemid=67 (071226).

⁴⁴ Pomosexuell tolkas här som en ”postmodern sexualitet” utan närmare specifikation. Pomo står för postmodern. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pomosexual> (080120).

⁴⁵ För fullständig lista över butiker, se <http://www.destroyerjournal.com/>(080105).

⁴⁶ Undertiteln översätts ungefär till ”en tidskrift om apollinsk skönhet och dionysisk homosexualitet”. Medan apollinsk syftar till ”den skaparkraft som frambringat harmoniska, måttfulla och sköna verk”, syftar det dionysiska till det ”irrationella och extatiskt rusiga i livsuppfattningen eller den konstnärliga hållningen”. Begreppsparet härleds till Friedrich Nietzsche. Information från www.nc.se (080118).

. Nietzsche såg i den grekiska tragedin en syntes av det dionysiska och dess motsats, det apollinska.

⁴⁷ Se Bilaga 3 för bild på alla tre nummers omslag.

⁴⁸ Twink är enligt Wikipedia en benämning på unga bögar eller bögar som ser unga ut. Dessa har vanligtvis ingen kroppsbehåring eller andra tecken på en något högre ålder. Se: [http://en.wikipedia.org/wiki/Twink_\(gay_slang\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Twink_(gay_slang)) (080105).

⁴⁹ 8 § lyder: ”Den som främjar eller utnyttjar att ett barn under femton år utför eller medverkar i sexuell posering, döms för utnyttjande av barn för sexuell posering till böter eller fängelse i högst två år. Detsamma gäller den som begår en sådan gärning mot ett barn som fyllt femton men inte arton år, om poseringen är ägnad att skada barnets hälsa eller utveckling. Är brottet grovt, döms för grovt utnyttjande av barn för sexuell posering till fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om brottet avsett en verksamhet som bedrivits i större omfattning, medfört betydande vinning eller inneburit ett hänsynslöst utnyttjande av barnet. Lag (2005:90).”

⁵⁰ ”En skildring av barn i pornografisk bild får inte föras in i eller ut ur Sverige. Bestämmelser om straff för olovlig införsel m.m. finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling. Lag (2000:1259).”

⁵¹ ”21 more reasons – Everyone should find at least one picture of Aaron Carter to jack off to over here.”

⁵² Hentai är japanska och betyder ursprungligen abnormitet eller pervers. Utanför Japan förknippas ordet med pornografi av anime- och mangatyp. Ofta är denna typ av pornografi tämligen extrem i sina uttryck, vilket går för sig i och med att den är tecknad. Information om detta via <http://sv.wikipedia.org/wiki/Hentai> (080102).

⁵³ Läs mer om detta i Califia (1994), samt Bäsén & Långström (2007). NAMBLA återfinnes via www.nambla.org (080101).

⁵⁴ ”The most despised sexual castes currently include transsexuals, transvestites, fetishists, sadomasochists, sex workers such as prostitutes and porn models, and the lowliest of all, those whose eroticism transgresses generational boundaries.”

⁵⁵ ”The paedophile discourse is primarily a discourse of evil.”

⁵⁶ ”It has evoked such emotional intensity that any dispassionate discussion is liable to be interpreted as defending paedophiles.”

⁵⁷ Denna kan sägas ha en intersektionell ansats då man lyfter hur olika parametrar griper in i och förstärker varandra på olika sätt, i olika sammanhang. För vidare utveckling om intersektionalitet, se Lykke 2005.

⁵⁸ http://en.wikipedia.org/wiki/Safe,_sane_and_consensual (080119).

⁵⁹ Jag vill härmed ta tillfället i akt att tacka Fanny Ambjörnsson för god handledning; Kollektivet Slottet för mat, kärlek och korrläsning; Brady Burroughs för hjälp med översättning; Maria Lönn för uppmuntran och kärlek; Lo Sailor Wahlin samt Catharina Loft för korrläsning. Tack även till Karl Andersson för intervju och hjälp med material. Ulrika Westerlund, Henrik Hirseland och Bitte Andersson för intervjuer. Slutligen, tack till Francisco, Jesper, Kevy, Michelle, Oskar och Vivian för er medverkan.